

Tanum, 2005

Erkki Luoma-aho



















## **En tretusenårig hällseglats**

**Det stora antalet skepp på Himmelstadlund har säkert ristats in under lång tid av många olika orsaker.**

Båtfynd som liknar ristningarnas skepp har ännu inte gjorts i Sverige. Kanske var det kanoter med utriggare som trafikerade Motala ström. Vattennivån här vid Himmelstadlund var under bronsåldern samma som idag.

Skeppen kan symbolisera färden till dödsriket och önskan om välgång för den döde i nästa liv. Ett par av skeppen har träd

ombord, kanske symboler för nytt liv. De små strecken på skeppen betecknar besättningen.

Ett av skeppen här överskärs av fotspår. Höggs fotspåren in för att bryta kraften från skeppsristningen?

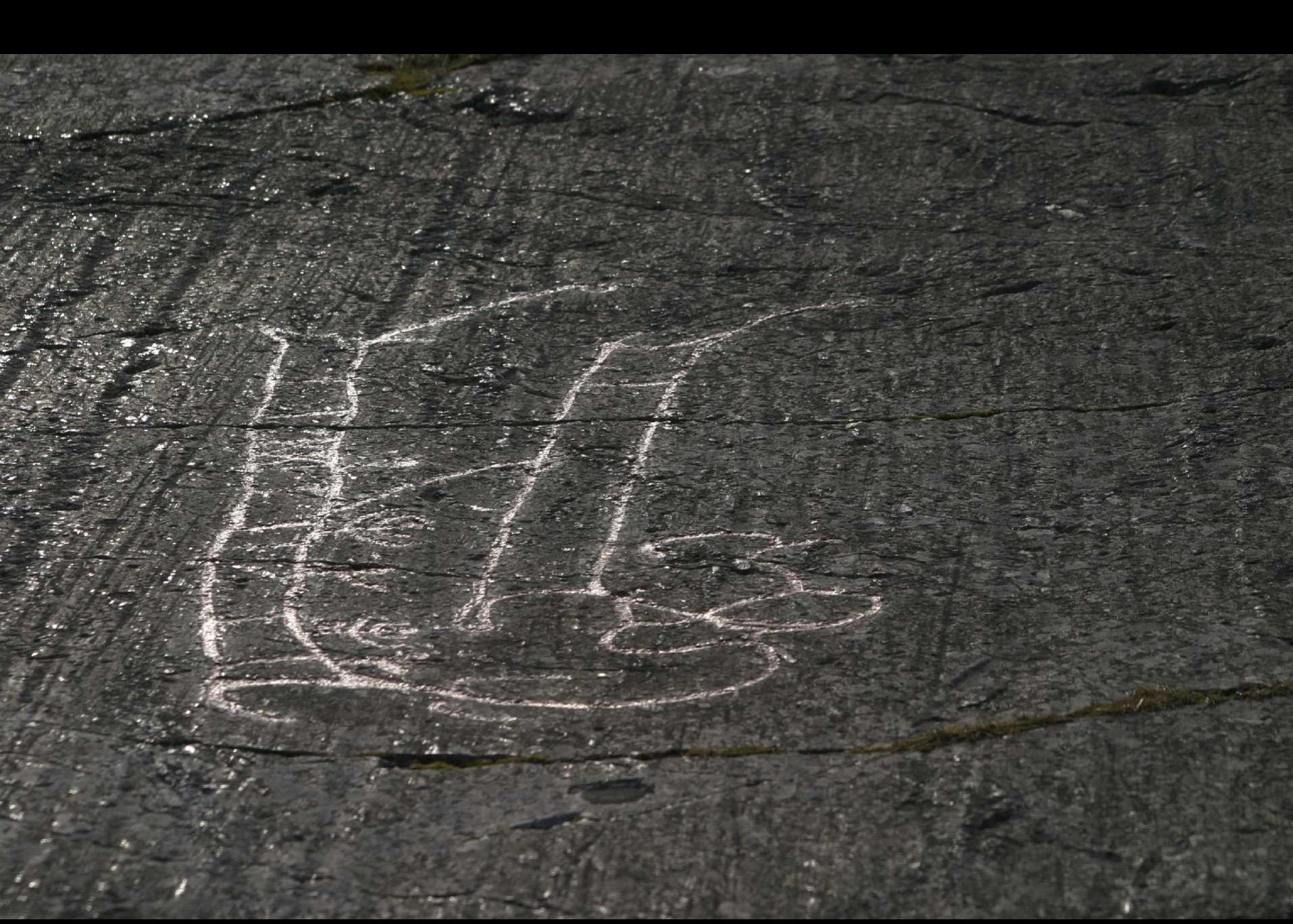
Hjulkors kan Du se till höger om stenen. Var hjulkorsen en symbol för sol, sköld eller vagnshjul? Dessa hjulkors är fyrsidiga med avrundade hörn, vanligast är annars de runda.

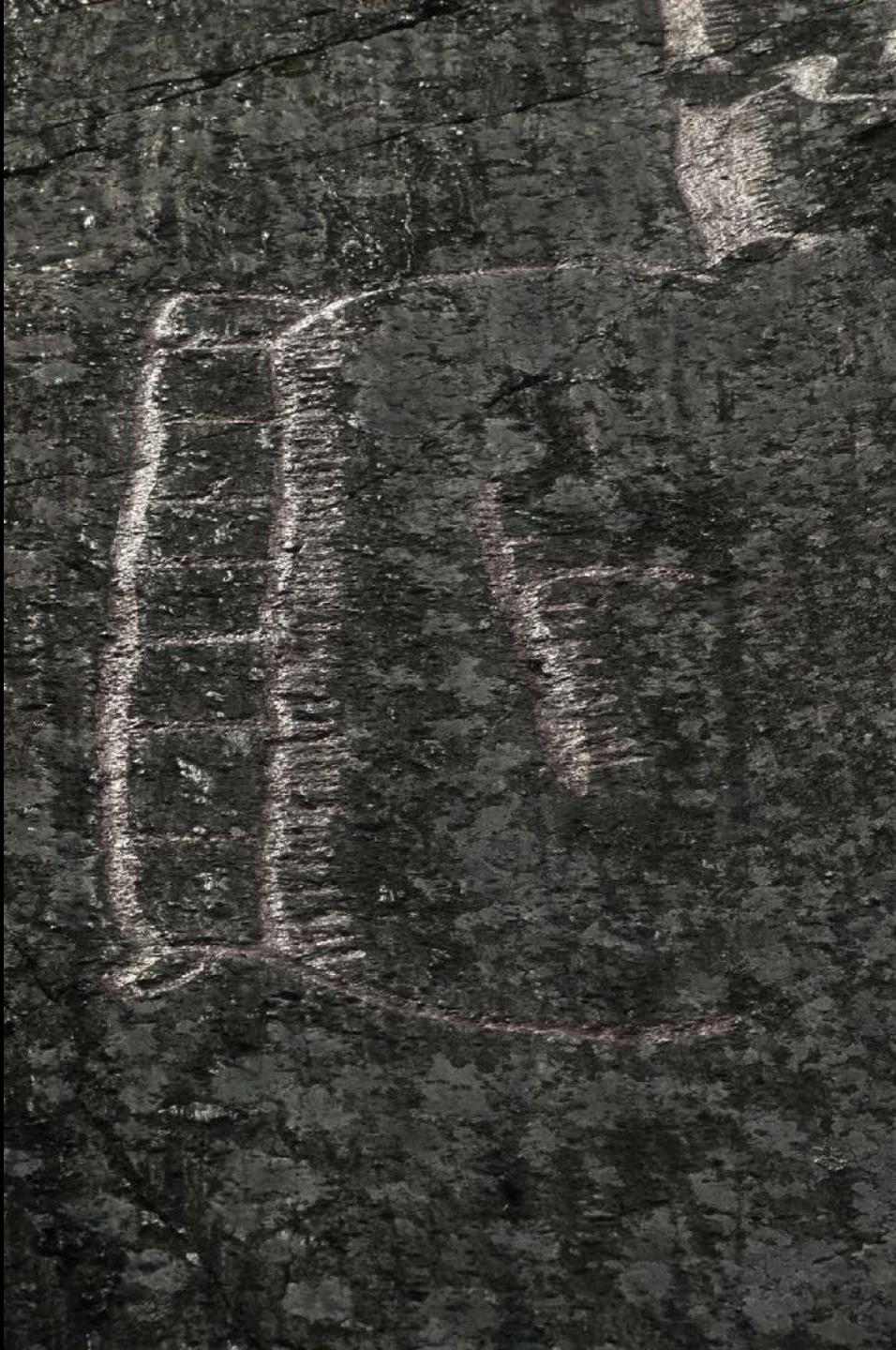


Norrköpings Stadsmuseum  
Riksantikvarieämbetet 1991



































# Björnar i Norrköping

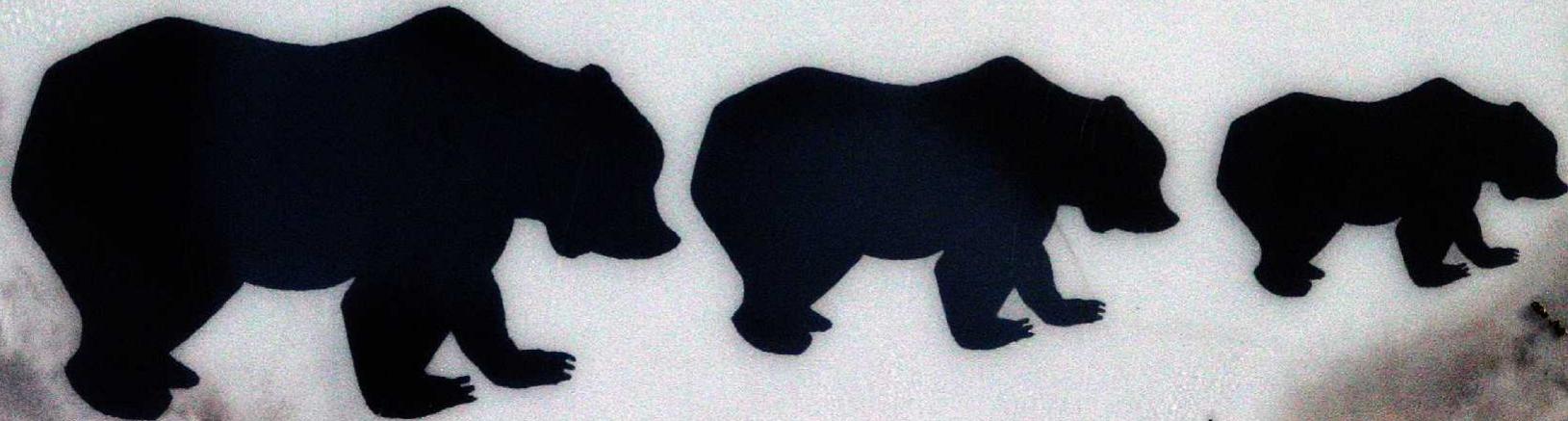
Risken att träffa på björn runt dagens Norrköping är nästan obefintlig, då den sista björnen sköts här på 1840-talet. Men för bronsåldersmänniskorna var det nog inte så ovanligt.

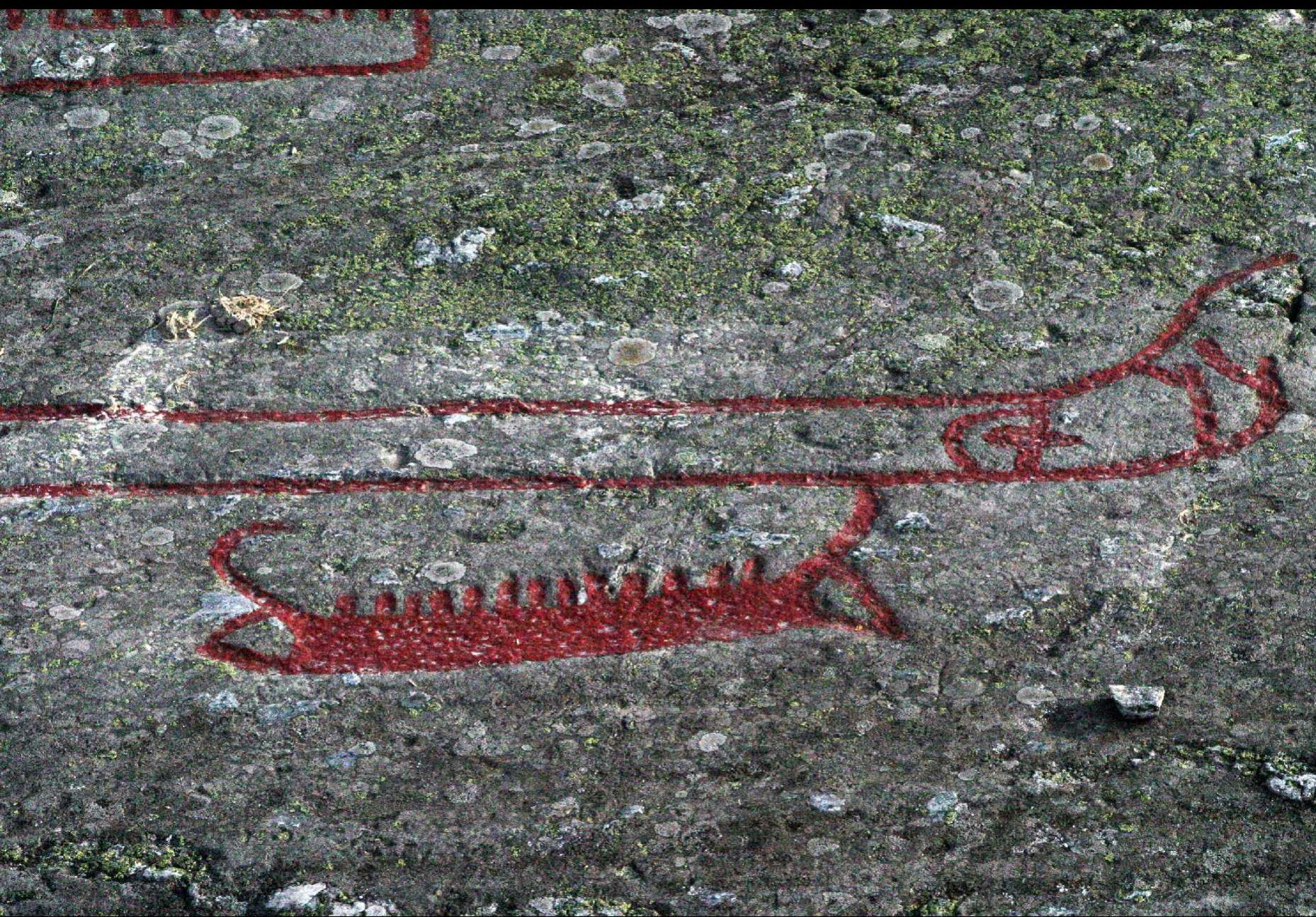
Hur ska man tolka de 25 björnspåren som löper 22 meter över hällen? Stannar björnen efter några steg upp bakom en

människa och kanske lägger fram-tassarna på axlarna?

Är det ett verkligt möte mellan björn och människa som skildras, eller symboliseras fotsulorna en gudomlig makt och dyrkades i så fall björnen?

Raden av björnspår är unik i Östergötland.

















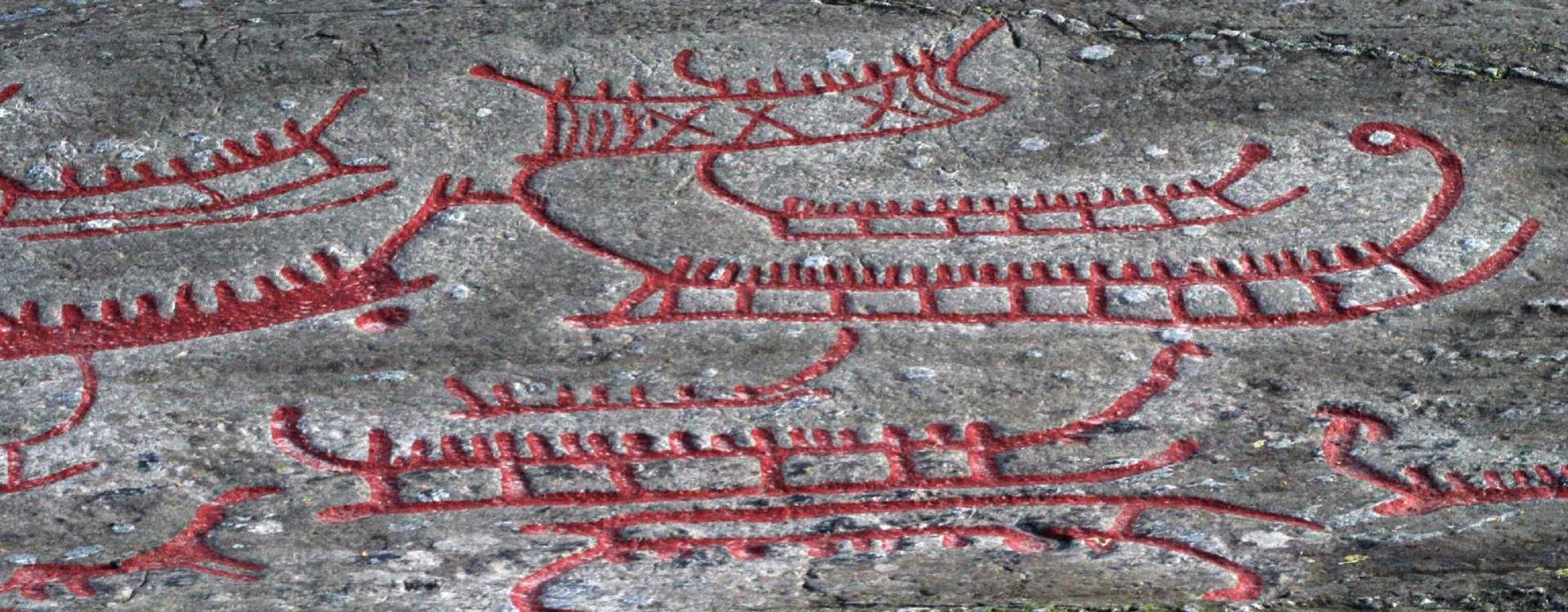


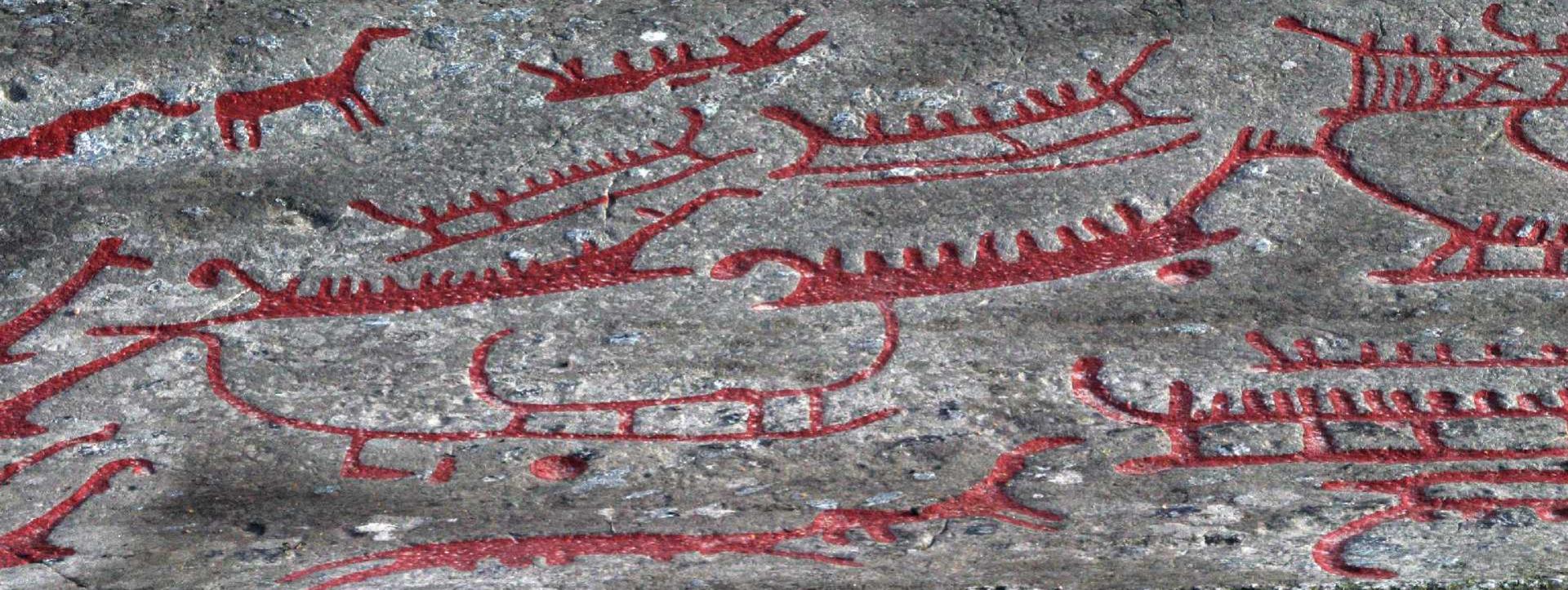






















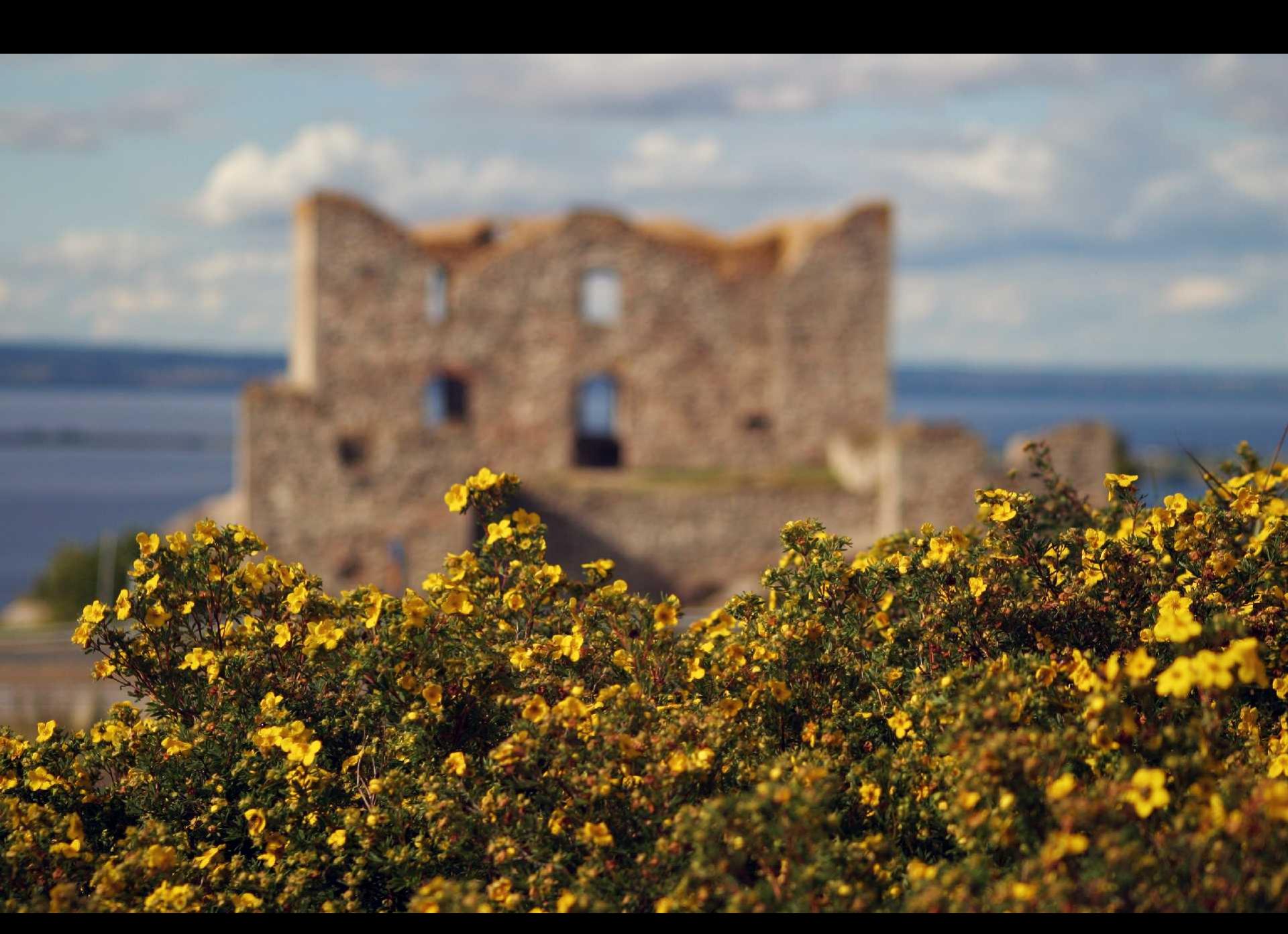


















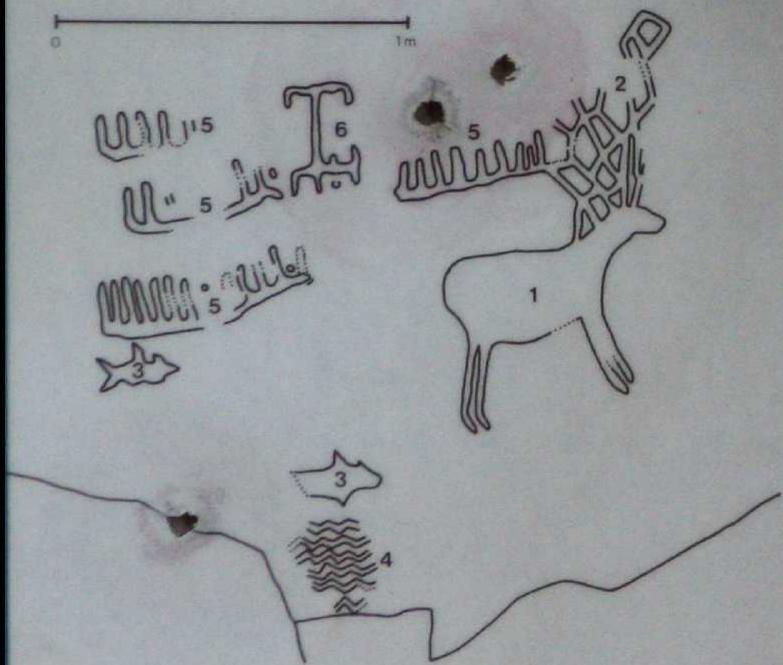






# KULTURMINNE

## HÄLLMÅLNING



- 1 Hjortdjur (Deer)
- 2 Nätmönster (Net-like pattern)
- 3 Fiskar (Fish)
- 4 Sicksack-linjer; vågor? (Zigzag lines. Waves?)
- 5 Båtar? (Boats?)
- 6 Obestämbar figur (Unidentified figure)

Detta är en av Sveriges, för närvarande kända 9 hällmålningar. Bilden är målad med järnockra och visar båtar, fiskar, ett hjortdjur samt geometriska mönster varav det nedersta kanske kan tolkas som vågor. Detta motivval tyder på att målningen hör hemma i en fångstmiljö. Den är troligen minst 3000 år gammal, kanske betydligt äldre. När bilden målades var den nedanför liggande dalsgången en havsvik. Till skillnad från bronsålderns hällristningar (1500 - 500 f Kr), som är anlagda på mjukt sluttande hällar, är ofta hällmålningarna placerade på branta stup med överhäng. Övriga svenska hällmålningar ligger i Norrland. Närmast denna i geografiskt hänseende är hällmålningarna i Sydnorge.

Fornlämningar är skyddade enligt lag.

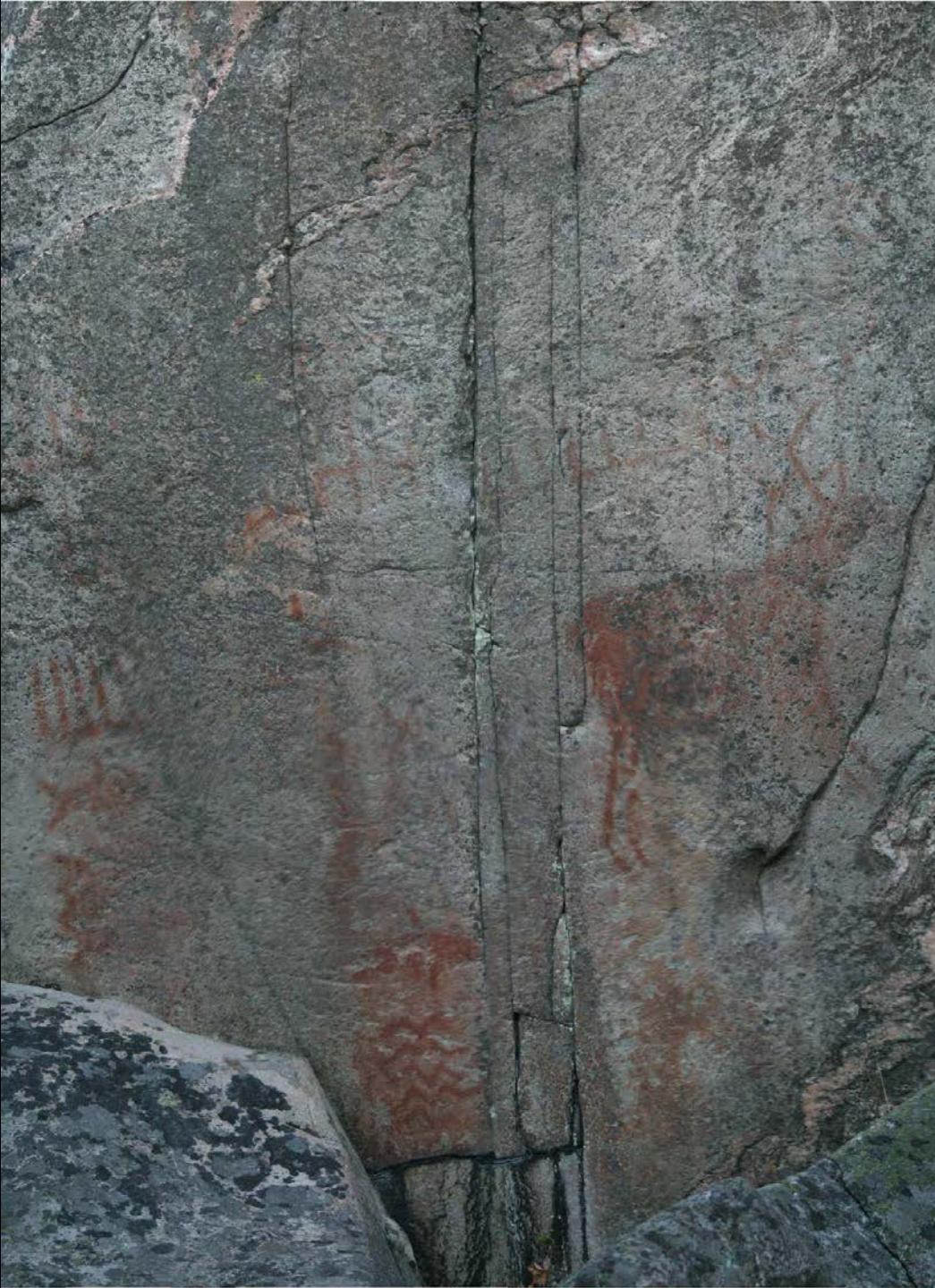
THIS IS ONE of the 9 rock-paintings known at present in Sweden. The picture is painted with iron ochre and depicts boats, fish, a deer and geometrical designs among which the lowest may be interpreted as waves. The selection of motifs suggest that the painting belongs to a hunter-fisher economy. When the painting was executed the valley below formed a bay of the sea. In contrast to the rock-carvings of the Bronze Age (1500 - 500 B.C.), which occupy softly sloping rock surfaces, rock-paintings are often placed on steep, often overhanging rock walls. The other Swedish rock-paintings are situated in Norrland. Geographically the closest counterparts are the rock-paintings of southern Norway.

GÖTEBORGS ARKEOLOGISKA MUSEUM

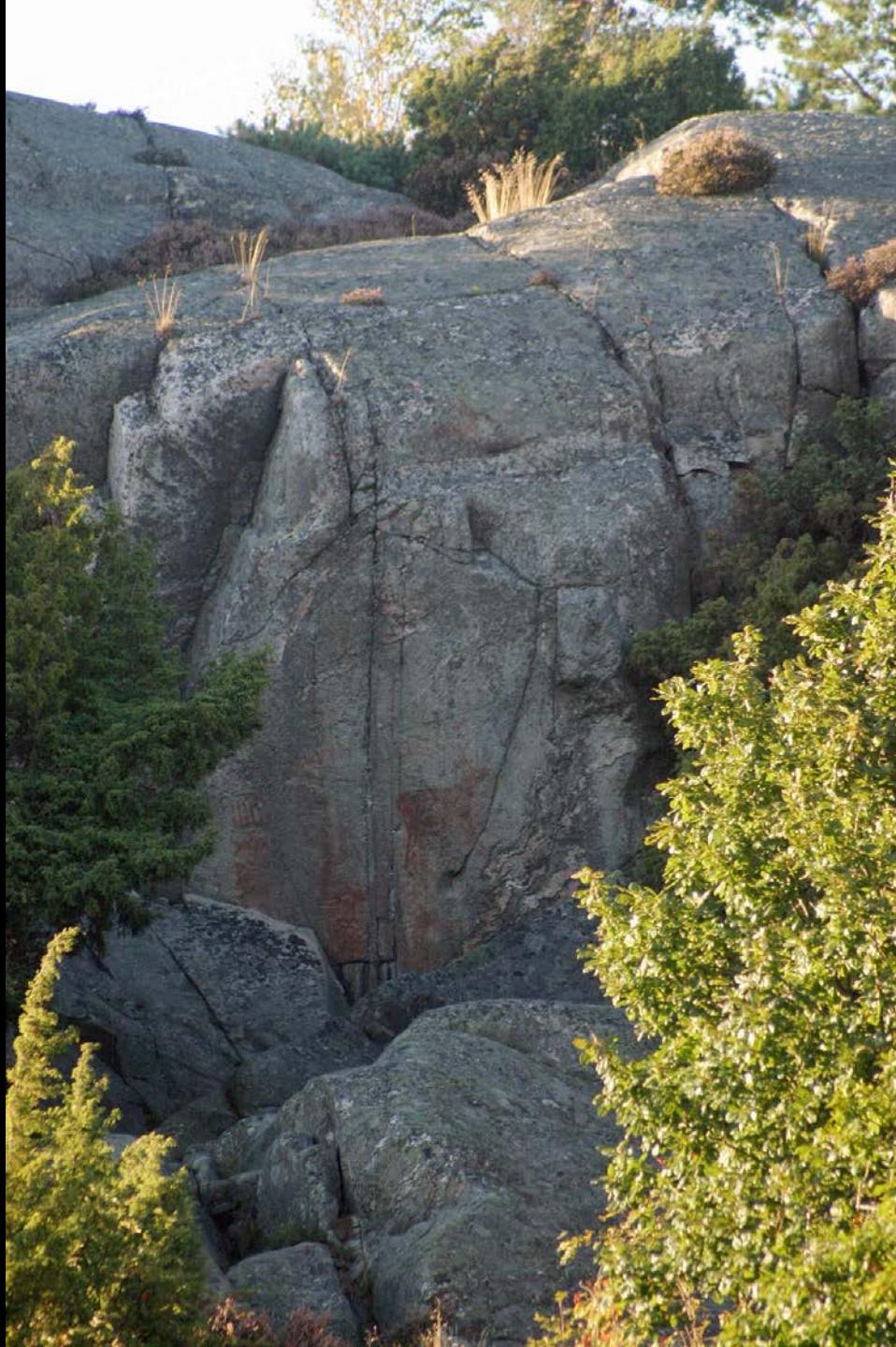
Skärgårdsgatan 4, tel 12 31 92

Torslunda, fornlämning 216











# Labyrint. Ulmekärr

Labyrinterna tillhör våra mest gåtfulla fornlämningar. De äldsta har troligen byggts redan under järnåldern. Labyrinter, eller Trojaborgar som de också kallas, ligger nästan alltid vid kusten. De finns i området kring Medelhavet, längs Atlantkusten, på Brittiska öarna, och i Skandinavien. Den nordligaste ligger på ishavson Novaja Semlja. Här på Västkusten finns det labyrinter också på många öar. Labyrinten här vid Ulmekärr anses vara en de bäst bevarade och vältagda i landet.

Några labyrinter har grävts ut av arkeologer men man har aldrig funnit något som skulle kunna avslöja något om deras ålder eller funktion.

Labyrinterna är inte gravar, däremot ligger åtskilliga



Labyrinten består av många bundra små stenar med tydlig ingång och ingen klar mittpunkt.

av dem, till exempel den här som Du står vid nu, intill forhistoriska gravar. Förr stod det resta stenar på en del gravar strax härintill, men de togs bort på 1800-talet för att användas vid ett brobygge. Man ser fortfarande groparna i marken norr om labyrinten.

Det finns en stark koppling mellan labyrinter och säsongsfiske och det finns också exempel på att fiskare både anlagt och använt labyrinter i ganska sen tid. Avsikten har naturligtvis varit att främja fiskelyckan på magisk väg. Däremot är det inte säkert att det var den ursprungliga funktionen.

Mycket pekar på att de från början ingick i en allmänt fruktbarhetsfrämjande ritual, alltså inte bara för fiskelycka.



## Labyrint at Ulmekärr

These are one of the most mystical forms of ancient monument, the oldest having been built during the Iron Age. They are almost always close to the coast in European countries, the most northerly is on Novaja Semlja an island in the Arctic. There are several here on the west coast, but this is considered one of the best laid and preserved.

They are not graves, but are often built close to them. Strong ties exist between labyrinths and seasonal fishing. Fishermen often built and used them in the hope of good catches, although this was not thought to be the original function. There are indications of their use in fertility rites, and were not just for successful fishing.

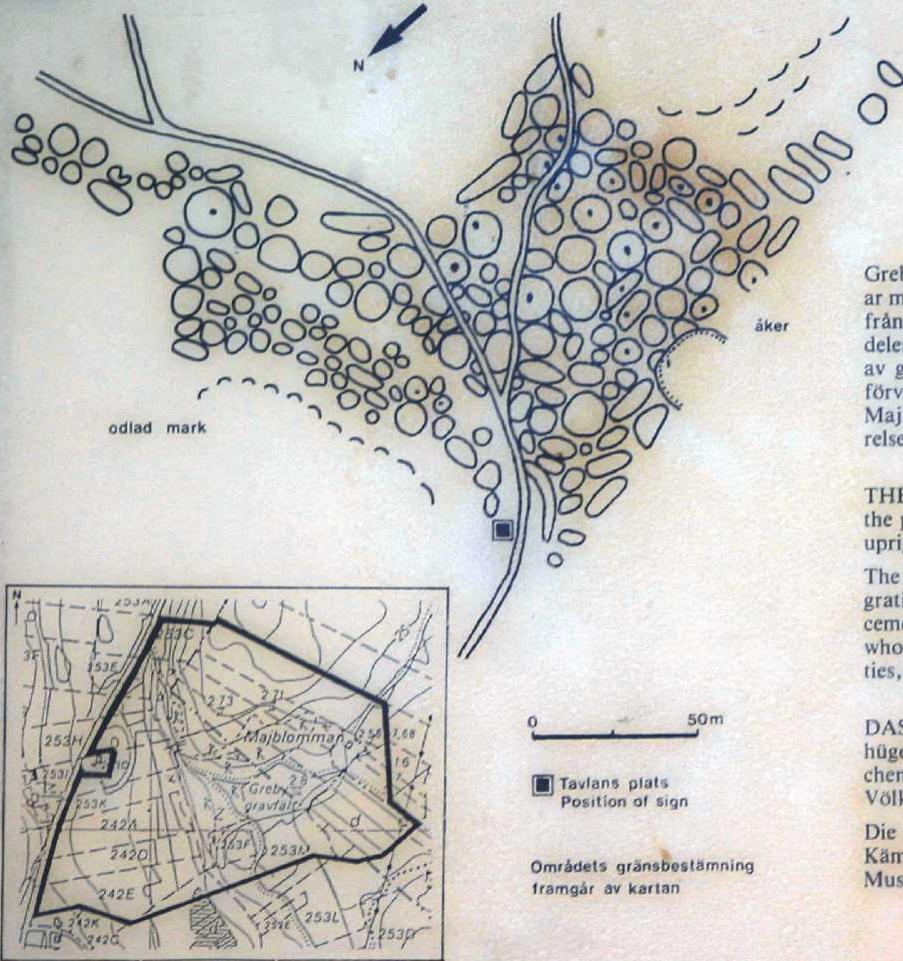


## Das Labyrint, Ulmekärr

Die Labyrinte gehören zu den rätselhaftesten vorgeschichtlichen Stätten. Die ältesten wurden wohl schon in der Eisenzeit angelegt. Labyrinte findet man in den Gebieten des Mittelmeerraumes, an der Atlantikküste, auf den Britischen Inseln und in Skandinavien. Das nördlichste befindet sich auf der Eismeer-Insel Novaja Semlja. Die Labyrinte hier gehören zu denen im Land, die am besten bewart und angelegt sind.

Einige Labyrinte wurden ausgegraben, aber man hat nie etwas gefunden, was auf ihr Alter oder ihre Funktion schliessen lässt. Sie sind keine Gräber, doch viele von ihnen liegen in der Nähe von vorgeschichtlichen Grabstellen.

Es gibt einen engen Zusammenhang zwischen Labyrinten und der Fischerei. So gibt es Beispiele dafür, dass Fischer Labyrinte sowohl angelegt wie auch benutzt haben, um grössere Fangquoten auf magischem Wege zu erreichen.



## Greby gravfält

Greby gravfält är ett av landskapets märkligaste. Det består av ca 200 anläggningar med högar och resta stenar, av vilka flera är placerade i högarnas mitt. Fynden från ett tiotal undersökta anläggningar visar att gravfälten kan dateras till senare delen av romersk järnålder och folkvandringstid (200-600 e.Kr.). Fynden består av gravurnor med brända ben, sländtrissor, benkammar, glaspärlor m m och förvaras på Statens Historiska Museum i Stockholm. Området tillhör Kungl. Maj:t och Kronan genom Riksantikvarieämbetet och är gränsbestämt av Länsstyrelsen 1983.

THE PREHISTORIC CEMETERY AT GREBY is one of the most remarkable in the province. It consists of about 200 constructions including both barrows and upright stones, several of which are situated in the centers of the barrows.

The cemetery can be dated to the latter part of the Roman Iron Age and the Migration Period (A.D. 200-600). The finds which have made it possible to date the cemetery to these periods, consisting of cinerary urns, burnt bones, distaff whorls, bone combs, pearls etc and are now in the Museum of National Antiquities, Stockholm.

DAS GRÄBERFELD VON GREBY besteht aus ungefähr 200 Anlagen mit Grabhügeln und Hinkelsteinen. Die Funde aus ca. zehn untersuchten Gräbern sprechen dafür, das Gräberfeld der jüngeren römischen Kaiserzeit und der Zeit der Völkerwanderung (3.-6. Jh.n.Chr.) zuzuordnen.

Die Funde bestehen aus Graburnen mit verbrannten Knochen, Spinnwirteln, Kämmen aus Knochen, Glasperlen usw. und werden im Staatlichen Historischen Museum von Stockholm aufbewahrt.

BOHUSLÄNS MUSEUM/LÄNSSTYRELSEN  
Tanums socken, fornlämning 734.















Erin

El

L





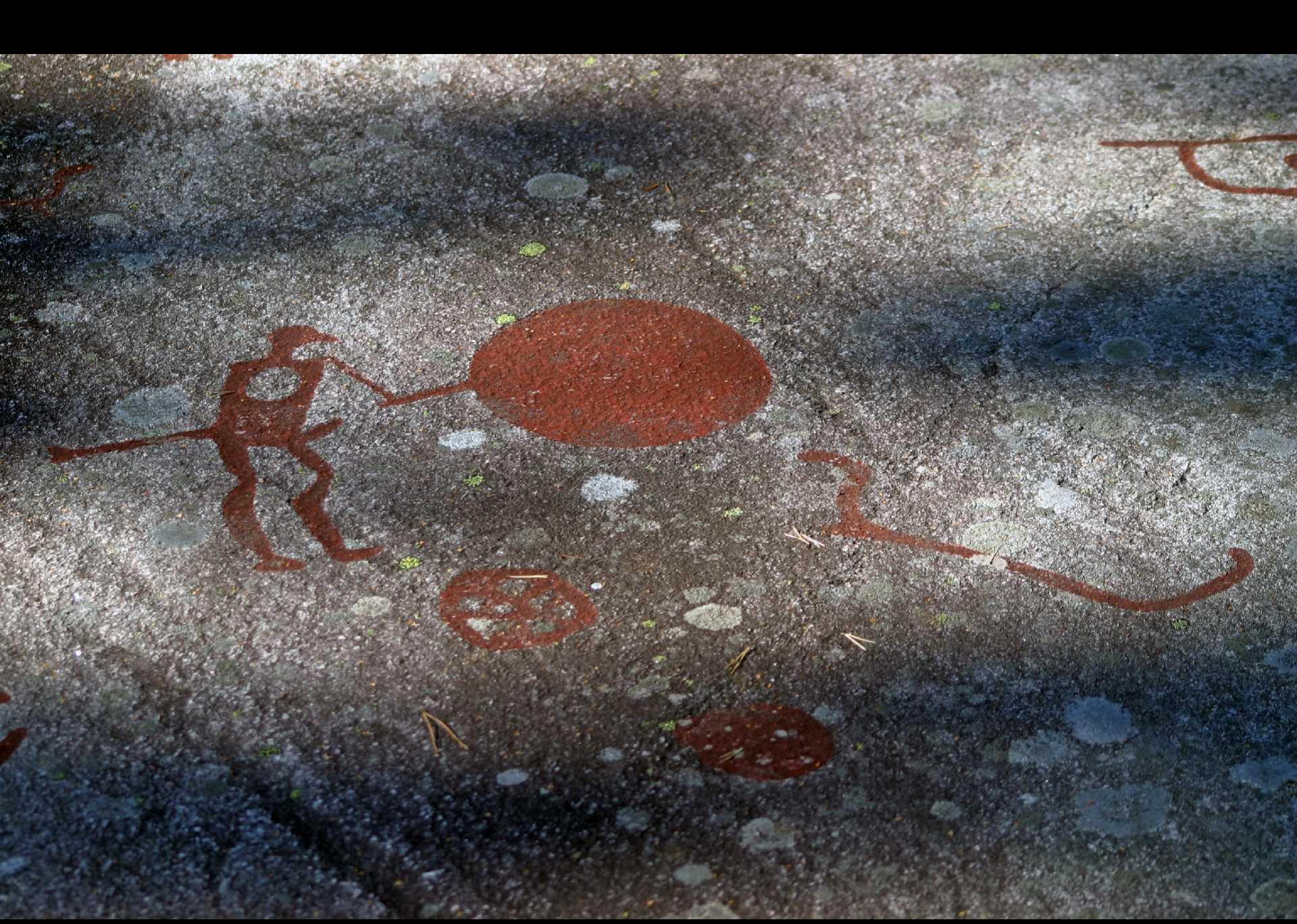




A large, stylized, wavy red line that curves across the center of the panel. It has a thick, textured appearance and ends in a broad, horizontal brushstroke at the bottom right.







## MARKNAD OCH MÖTE MED GUDARNA

ravrosena här intill byggdes av människor som levde under bronsåldern. Gravarna formades omsorgfullt som visuella märken för såväl det egna samhället som annalkande sjöfarare. Det finns sällan några föremål kvar i dem idag, men vi vet att både kvinnor och män fått denna "höga position" efter döden. Men vilka var de i livet?

En dag för 3000 år sedan står deras anförvante här och blickar ut över landskapet. Tanumsälven var då en grund havsvik. De hör sjöfåglar skrämna och ser mänsklig läggnat från båtar. Getter, far och kor betar på strandgårdarna och längre bort skymtar några små åkerterrängar. Ur lövskogens bryn kommer några jägare bärande på en hjort. En hund skuttar ivrigt kring dem. Så syns några båtar segla in i viken. Mänsklor från hela kusten samlas. Nu får man veta vad som hänt på andra platser sen sist. Några långväga resenärer har eftertraktade metaller med sig, så nu kan man byta hudar, honung och ullprodukter mot gjutstücken, smycken och vapen. Några små barn rullar omkring på berghällarna, nyfikna på alla bilder de hört så mycket talas om. Det skymmer. Ansiktet lyser i skenet från eldarna och doften av mat kündar näsborrarna.

Myccket talar för att Vidycke var en plats man samlades på för att befästa samhörigheten mellan människornas, naturens och gudarnas världar genom olika ceremonier. En del av ristningarna nere vid Vidyckehällen kom kanske till vid sådana tillfällen; bilder som visar ett språk vi idag inte förstår. En del var nog inte ens ämnade för andra än de invigda.

Les tumuli ici tout près ont été construits par des hommes vivant à l'âge des bronze. C'est avec beaucoup de soin qu'ils ont formé les tombes, afin qu'elles deviennent des signaux visuels tant pour leur société que pour des navigateurs approchant. On sait que ce sont surtout des femmes que des hommes qui n'ont pas, après leur mort, accédé à cette "position élevée". Un beau jour, il y a de cela 3000 ans, leurs familles se trouvent là et scrutent le paysage dominé par les eaux profondes de la baie. Dans des barreaux, ils peuvent voir des hommes jeter leurs filets. Des chèvres, des moutons et des vaches paissent dans les prêts du rivage et plus loin se dessinent quelques lopins cultivés. De la forêt de feuillus sortent des chasseurs portant un cerf, et dans la baie, des barreaux s'approchent. De tous les côtés du rivage, on afflue; c'est le moment d'apprendre ce qui s'est passé ailleurs depuis la dernière rencontre. Quelques-uns des voyageurs reviennent de loin et apportent des objets recherchés. On peut échanger des peaux, du miel et des produits tirés de la laine contre des pièces de métal fondu, des bijoux, des armes. C'est le crépuscule. Les visages luisent à la clarté du feu et un fumet agréable charme les narines. Tout porte à croire que Vidycke était un lieu de rassemblement où on confirmait les liens unissant dans le monde les hommes, la nature et les dieux par diverses cérémonies. Il est possible que ce soit à de telles occasions qu'une partie des gravures rupestres de Vidycke ont vu le jour.

The burial cairns here were built by people of the Bronze Age. The graves were shaped with care as visual landmarks both for their own community and also for approaching seafarers. We know that both women and men acquired this "high position" after death. One day, 3000 years ago, their kinsfolk are standing here, looking out over the landscape, which is dominated by a shallow bay. They can see men putting out nets from boats. Goats, sheep and cows graze on the salt marshes and further off may be glimpsed a few small strips of arable land. From the edge of the deciduous forest come hunters, carrying a deer. Boats are sailing into the bay. People are gathering from all along the coast. Now they will learn what has been happening in other places since they last met. Travellers from distant parts have brought highly coveted metals, and now they can trade hides, honey and wool products for cast-metal objects, jewellery and weapons. Dusk falls. Faces shine in the glow of the fires and the aroma of food titillates the nostrils. There are many indications that Vidycke was a place where people met to cement the affinity of the worlds of men, of nature and of the gods with various ceremonies. Some of the carvings down at the Vidycke rock may perhaps date from such occasions.

Diese Grabhügel wurden von Menschen erbaut, die in der Bronzezeit gelebt haben. Sorgfältig angelegt, bildeten sie Landmarken für die eigene Gesellschaft, aber auch für ankommende Seefahrer. Es ist bekannt, daß sowohl Frauen als auch Männer nach dem Tode diese "hohe Stellung" bekamen.  
An einem Tag vor 3000 Jahren stehen die Anverwandten hier und blicken über die Landschaft, die von einer flachen Meeresbucht beherrscht wird. Sie sehen Menschen, die von ihren Booten Netze auslegen. Ziegen, Schafe und Kühe weiden auf den Strandwiesen und etwas weiter entfernt blicken Sie auf ein paar kleine Ackerflächen. Vom Waldrand nähern sich Jäger, die einen Hirsch tragen. Einige Boote segeln in die Bucht. Es versammeln sich Menschen von der ganzen Küste. Jetzt kann man erfahren, was sich an anderen Orten seit dem letzten Zusammentreffen zugegraben hat. Reisende, die von weit her gekommen sind, haben begehrte Metalle dabei. Nun kann man Gussstücke, Schmuck und Waffen gegen Hörner, Honig und Wollprodukte tauschen.  
Es dämmer. Die Gesichter leuchten im Schein des Feuers und der Duft von Essen steigt in die Nase.  
Viel spricht dafür, daß Vidycke ein Ort war, wo man sich versammelte, um die Verbundenheit der Welten von Mensch, Natur und Göttern durch unterschiedliche Zeremonien zu festigen. Ein Teil der Felszeichnungen bei Vidycke entstanden vielleicht bei solchen Anlässen.

Förklaring nr 2. Tanums socken  
Bohusläns museum/Länsstyrelsen 1998  
Illustration: Lennart Karlsson



لهم لا إله إلا أنت

الله

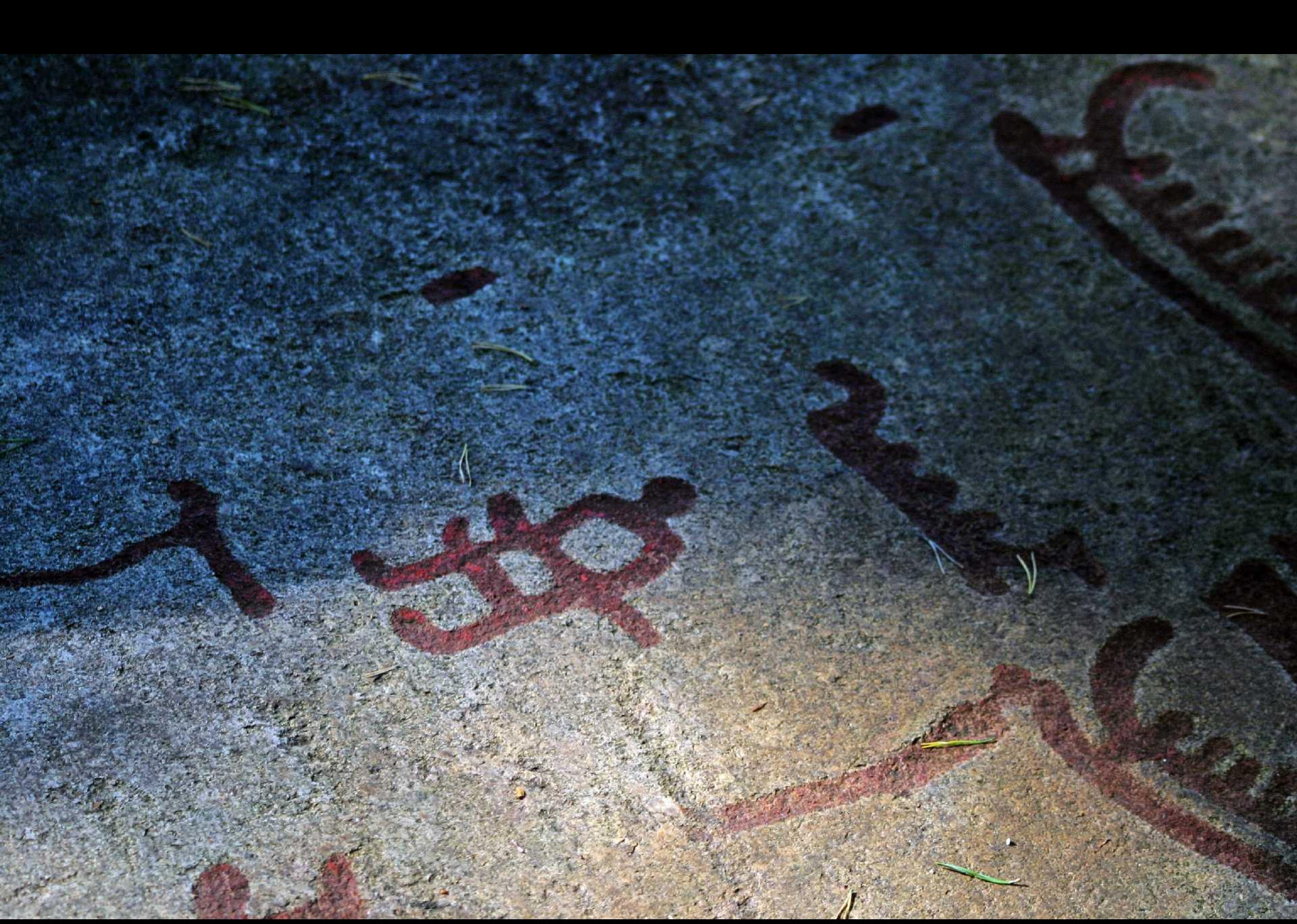
Summer  
Autumn





Семин  
Семин

Семин





11









*P*å den här ristningen finner du ett djur, några skepp och tre män som siktar på varann med pilbågar. De pilbågar som är avbildade på hällarna är i de flesta fall korta ryttarbågar. Trots detta är de bågskyttar vi ser på hällristningarna nästan aldrig beridna. De står med sina svällande vader på marken. Avbildningarna av denna sortens båge tyder på långväga kontakter med centralasiatiska ryttarfolk. Under bronsåldern ingick Sydskandinavien i ett mäktigt nät av handelsförbindelser som sträckte sig ända ned till Medelhavet och Svarta havet. Den viktigaste importvaran var brons. Bronsföremålen användes som offer åt gudarna och som gåvor i samband med giftermål för att skapa allianser.

Sur cette gravure vous voyez un animal, quelques navires et trois hommes qui se visent avec des arcs. Les arcs qui sont représentés sur les rochers sont en général des arcs courts de cavalier. Malgré ceci, les archers que l'on voit sur les gravures rupestres ne sont presque jamais à cheval. Ils sont debout ayant les mollets enflés. La présence d'arcs de ce type indique qu'il y a eu des contacts lointains avec des peuples cavaliers d'Asie Centrale. A l'âge du bronze la Scandinavie faisait partie d'un réseau puissant de relations commerciales qui s'étendait jusqu'à la Méditerranée et la mer Noire. Le produit d'importation le plus important était le bronze. Les produits en bronze étaient employés pour les offrandes aux dieux et comme cadeaux lors des mariages pour créer des alliances.

In this carving you can see an animal, several ships and three men pointing bows at each other. Most bows depicted in the rock carvings are short ones of the type used on horseback. Yet the archers we see in the carvings are scarcely ever shown mounted. They stand on the ground with bulging calves. The presence of bows of this type indicates distant contact with Asian horsemen. In the Bronze Age Scandinavia was part of a powerful trading network that extended as far as the Mediterranean and Black Sea. The most significant import was bronze. Bronze objects were offered to the gods or used to cement alliances, like the gifts exchanged at a wedding ceremony.

Auf dieser Ritzung sehen Sie ein Tier, einige Schiffe und drei Männer, die mit Pfeil und Bogen aufeinander zielen. Auf den Felsen sind meist kurze Reiterbögen abgebildet. Trotzdem sind die Schützen der Felaritzungen nur selten beritten. Sie stehen mit ihren schwwellenden Waden auf dem Boden. Abbildungen dieses Bogentyps deuten auf Kontakte mit zentralasiatischen Reiterrövälkern hin. Während der Bronzezeit war Südskandinavien Teil eines mächtigen Handelsnetzes, das sich bis ans Mittelmeer und das Schwarze Meer erstreckte. Wichtigste Importware war Bronze. Gegenstände aus Bronze dienten als Opfer für die Götter und als Geschenke bei Hochzeiten um Allianzen zu schaffen.













184

王

2011



王







qui nubius









W. W. W.

















بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
الْحُكْمُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
إِنَّا نَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ  
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ  
إِنَّمَا يَرَهُ عِنْدَ خَلْقِهِ  
وَمَا يَرَى إِلَّا مَا كَانَ  
أَفَلَا يَرَى أَنَّا أَنْذِرْنَا  
نَبِيًّا لِّكُلِّ أُمَّةٍ  
بِالْهُدَىٰ وَالرُّحْمَانِ  
وَنَذَرْنَا لَهُ مِنَ السَّمَاءِ  
مَا نَرَىٰ فِي السَّمَاءِ  
وَمَا نَرَىٰ فِي الْأَرْضِ  
وَمَا نَرَىٰ فِي نَفْسٍ  
إِلَّا مَا أَنْذَرْنَا  
لَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ  
أَفَلَا يَرَى أَنَّا  
أَنْذَرْنَا مُوسَىٰ  
بِالْكِتَابِ  
وَنَذَرْنَا لَهُ  
الْمُجَدِّدَاتِ  
وَنَذَرْنَا لَهُ  
الْمُلْكَ  
وَنَذَرْنَا لَهُ  
الْمُلْكَ  
وَنَذَرْنَا لَهُ  
الْمُلْكَ





大同市博物馆

北魏孝文帝





























































Bci





孝子傳

卷之三



大明嘉慶



... "I legacy  
to you

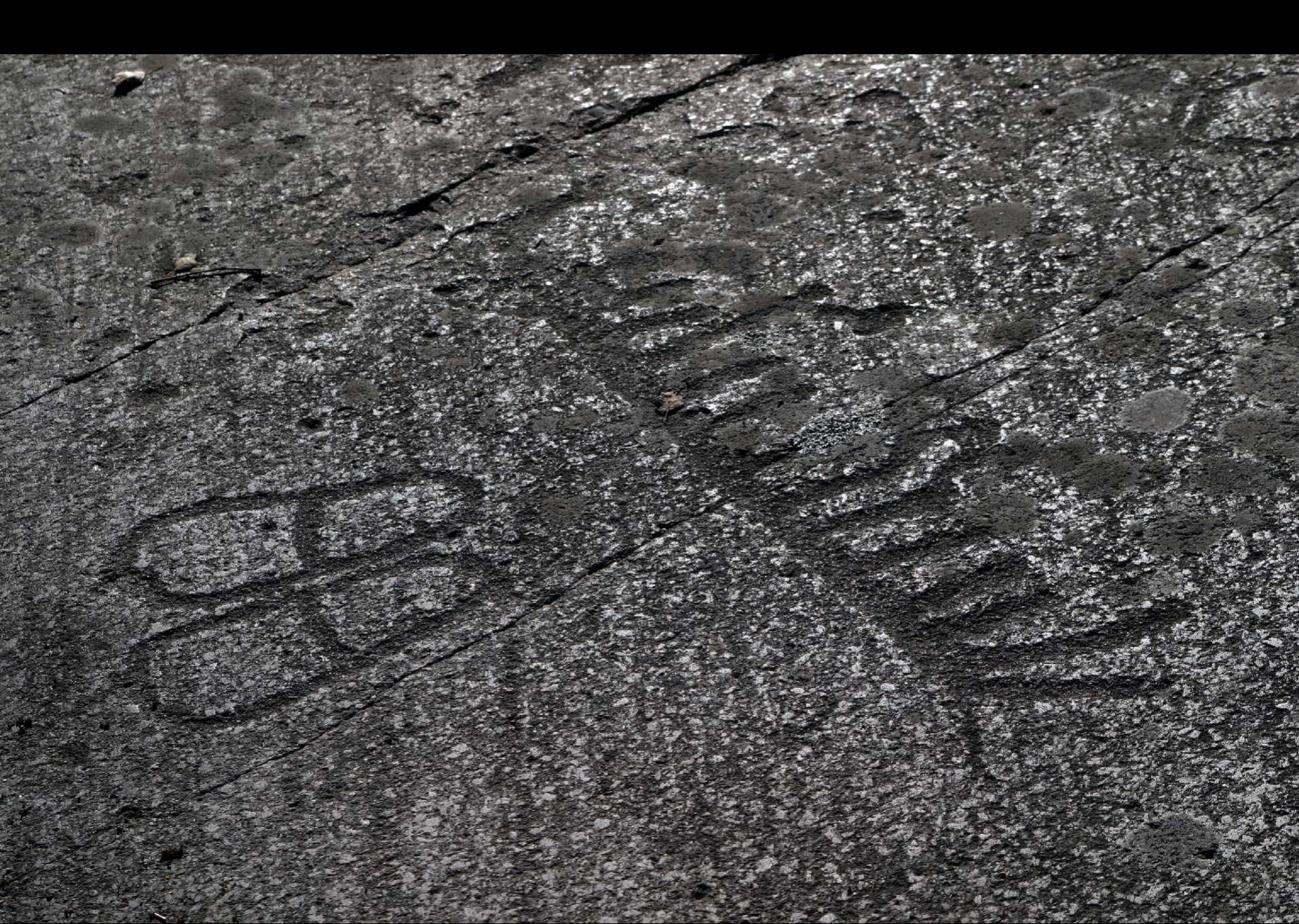


















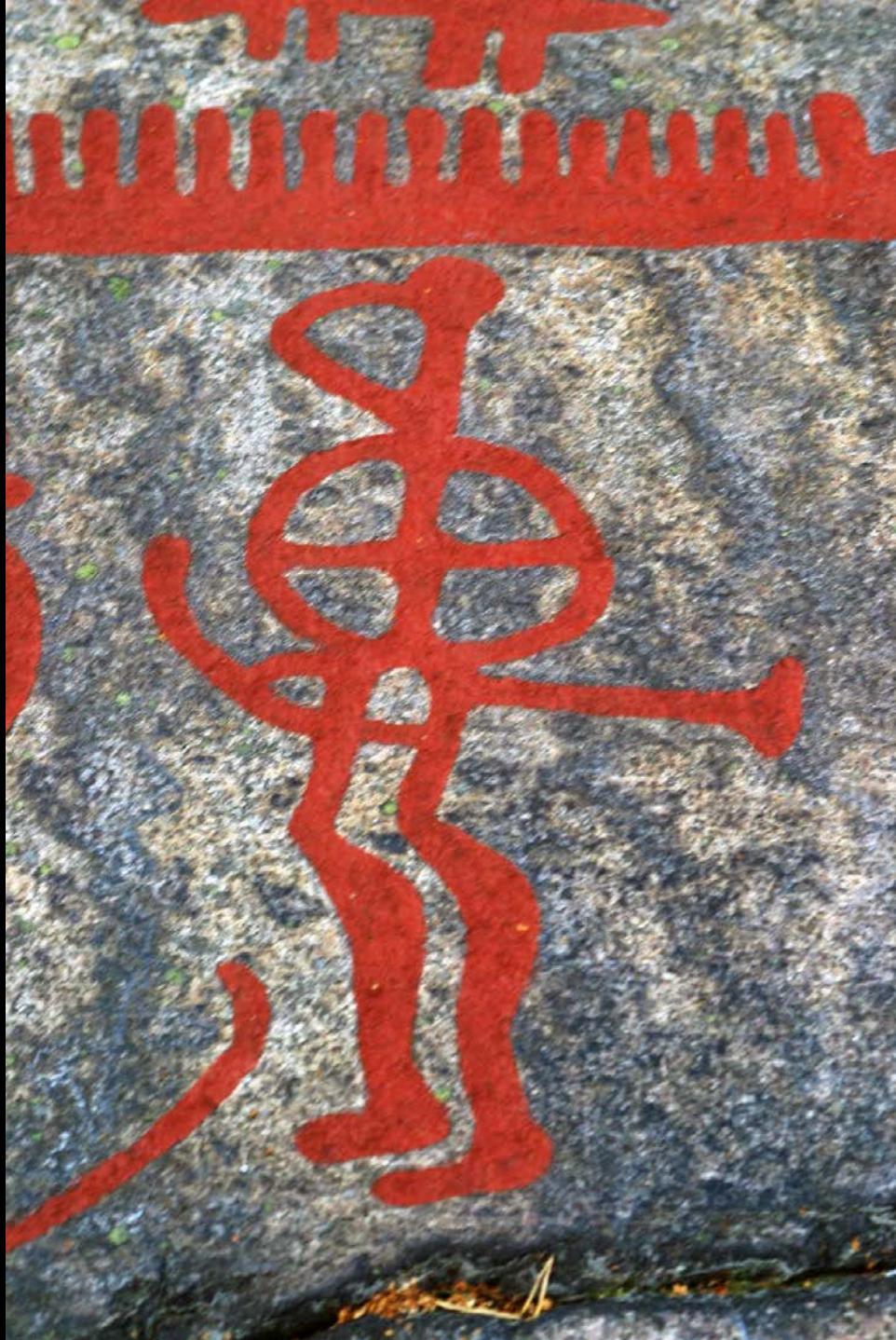




















中華人民共和國  
人民民主專政  
工人階級領袖  
農民工友聯合  
全國人民大團結  
長治久安







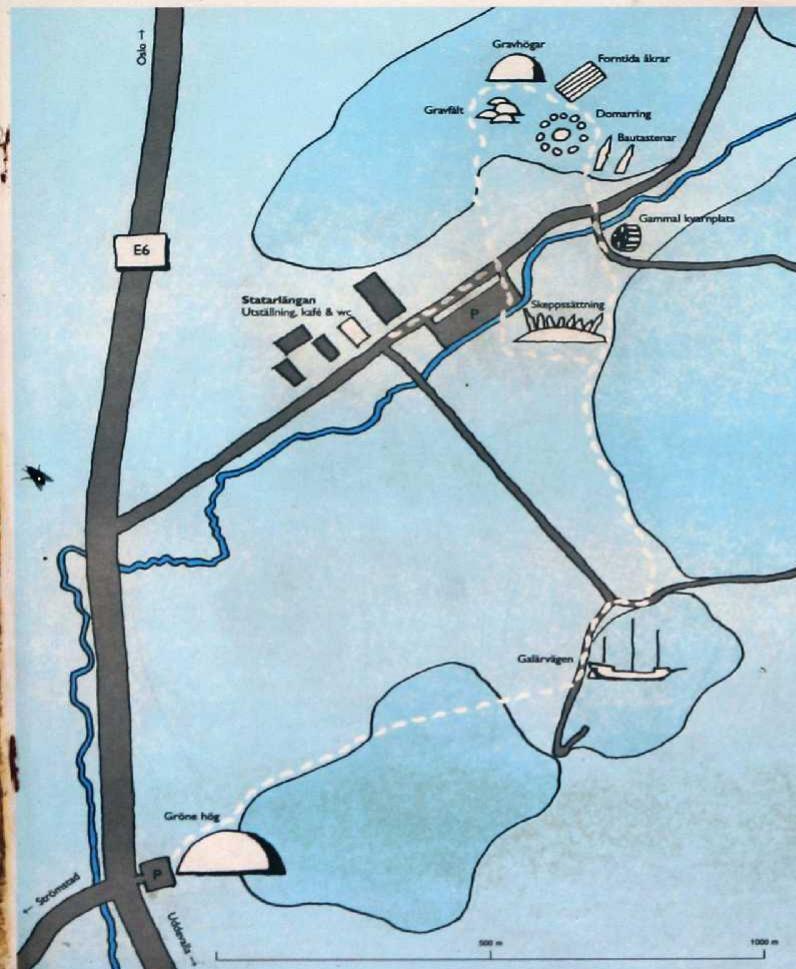








# Blomsholm



## Välkommen till Blomsholms säteri.

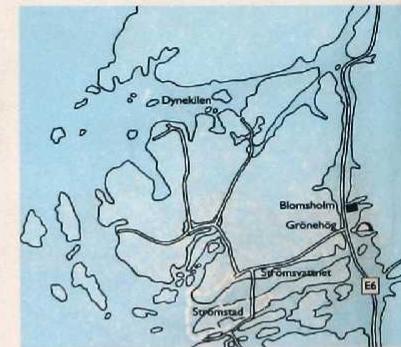
Här finner du inom gångavstånd Bohusläns största domarring, länet sörsta gravhög och en av Sveriges största skeppssättningar. Alla är de gravar från järnåldern och de tyder på att Blomsholm haft en central ställning i Bohuslän.

Läget var strategiskt. För 1500 år sedan stod vattnet tio meter högre än idag och man kunde segla in i den från Strömsvatnet tät förbi Grönahög och ut genom Dynekilen. Båten var det snabbaste transportmedlet i en tid utan andra vägar än uppträmpade klövjestigar.

Namnet Blomsholm härrör från den nordtyske adelsmannen Anders Blume. Han hade gjort sig en förmögenhet som bergsman i Norge, och köpte och slog ihop de norska gårdarna Bojen och Foss 1624. Han kunde snart utvidga och låt anlägga en egen hamn, kvarnar, en såg och ett saltverk, där salt kokades ur havsvattnet.

Den lilla röda statarängan bredvid stallar uppfördes 1899 som bostad för fyra familjer. 1995 renoverades byggnaden. Där finns nu ett kafé, och där kan du studera en utställning om gränsregionen norra Bohuslän, Dalsland och norska Östfold. Genom ett svenska–norskt samarbete bildar nu denna region Ekomuseum Gränsland. Detta kan ge dig en upplevelse av vårt gemensamma kulturarv genom såväl lämningar som levande kunskap och tradition.

Här kring Blomsholm finns både monument och knappt skönjbara lämningar från forntid till medeltid. Följ promenadstigen. Där finns skyltar som berättar mer.



För 1500 år sedan stod vattnet tio meter högre än idag. Mellan Strömsvatnet och Dynekilen gick en skyddad farled förbi Blomsholm. Idag går E6 i den daligling som bildades när vattnet försvann vid landhöjningen.

Sea level 1,500 years ago was ten metres higher than today. Between Strömsvatnet and Dynekilen a navigable channel passed Blomsholm. Today the E6 follows the valley that remained as sea level fell.

Vor 1500 Jahren war der Wassersstand zehn Meter höher als heute. Zwischen Strömsvatnet und Dynekilen führte ein geschütztes Fahrwasser an Blomsholm vorbei. Heute verläuft die E6 in dem langgestreckten Tal, das entstand, als sich das Wasser bei der Landhöhung zurückzog.

## Welcome to Blomsholm

Blomsholm Manor is situated in an old cultural landscape. Although surrounded by remains dating from the Stone Age up to medieval times, Blomsholm is perhaps most noted for its impressive Iron Age graves: the largest stone circle in Bohuslän, the largest barrow in the county and one of Sweden's largest stone ships. Alongside the paths are information boards where you can read more about these and other remains. The Manor was built in 1625 by a German nobleman, Anders Blume, who gave the estate its name. You can learn more of the history of Blomsholm and the border region and see how labourers were housed over a cup of coffee in Statarängen between the manor house and the stables.

**Willkommen in Blomsholm**  
Daß die Gegend um den Herrenhof eine alte Kulturlandschaft ist bezeugen zahlreiche Kulturdenkämler. Sie stammen von der Steinzeit bis zum Mittelalter. Blomsholm ist wegen seiner beeindruckenden Gräber aus der Eisenzeit wahrscheinlich das bekannteste. Hier liegen der größte Steinkreis und der größte Grabhügel Bohusländs sowie eine der größten Schiffssetzungen Schwedens. Auf den Informationstafeln finden Sie weitere Fakten über die Kulturdenkämler.

Der Herrensitz wurde 1625 vom norddeutschen Adelmann Anders Blume gegründet, der dem Anwesen seinen Namen gab. Im Statarängen zwischen Herrenhof und Stall können Sie mehr über die Frühgeschichte Blomsholms und der Grenzregion erfahren. Dort können Sie ausserdem sehen, wie die Landarbeiter wohnten und sich bei einer Tasse Kaffee ausruhen.

## Gröne hög



Lennart Karlsson

Högen framför dig är en grav, uppbyggd av lerhaltiga grästorfvor. Järnålderns männskor var inte jämlika. Några personer eller grupper var rikare och mäktigare än andra. Vi ser det på gravarnas storlek eller på deras innehåll. Gröne hög är Bohusläns största gravhög, 45 meter i diameter, höjden är sex meter. Runt omkring finns ett tiotal mindre högar, en del nästan utplånade av senare tiders odling.

Gröne hög har aldrig blivit plundrad. Professor Sune Lindqvist väntade sig mycket när han satte spaden i graven 1928. Han fann bara en keramikurna med några brända mänskoben, ett stycke glasslag och rester av två benskedar från 500-talet. Vad är anledningen till att en sådan imponerande grav görde så anspråkslösa fynd? Lindqvist tolkade det så att Gröne hög mera var avsedd som ett äreminne än som grav. Och i så fall var läget mycket väl valt. På 500-talet stod vattnet tio meter högre än idag. Högen anlades på en udde, som ett landmärke för sjöfarande, just där den smala farleden vidgar sig till den grunda havsvik som idag är Blomsholm.

 The mound in front of you is a grave built of turves. Iron Age society was far from egalitarian. Some persons or groups were more powerful than others, as witness the size of the graves and their contents. Gröne hög is the largest in Bohuslän, 45 metres in diameter and six metres high. Round about are ten or so smaller burial mounds, some almost levelled by later cultivation. Gröne hög was never plundered. When Professor Sune Lindqvist conducted an excavation here in 1928 he found only a pottery urn containing burned human bones, some glass slag and the remains of two 6th-century bone spoons. Lindqvist thought that Gröne hög was more of a shrine than a grave. In the 6th century AD the water level was ten metres higher than it is today and Gröne hög would have been a prominent landmark for seafarers.

Der Hügel vor Ihnen ist ein Grab, das aus Rasenstückchen errichtet wurde. Zwischen den Menschen der Eisenzeit bestanden große soziale Unterschiede. Einige Personen oder Gruppen waren reicher und mächtiger als andere. Das ist an der Größe oder am Inhalt der Gräber zu sehen. Gröne hög ist der größte Grabhügel Bohusländs; er hat einen Durchmesser von 45 Meter und ist sechs Meter hoch. Um ihn herum liegen ca. zehn kleinere Hügel, von denen einige durch den Ackerbau späterer Jahre fast völlig zerstört wurden. Gröne hög wurde nie geplündert. Bei einer Ausgrabung 1928 fand Professor Sune Lindqvist nur eine Keramikurne mit einigen verbrannten Menschenknochen, ein Stück Glasschlacke und die Reste zweier Löffel aus Knochen, datiert auf ca. 500 n. Chr. Aufgrund des Inhalts vermutete Lindqvist, daß dies eher ein Gedenkhügel als ein Grab war. Um 500 n. Chr. war der Wasserstand zehn Meter höher als heute. Der Hügel diente als Landmarke für Seefahrer.













## Stenskeppet

De 49 stenarna är satta i form av en båt. Det är en grav från järnåldern som kallas skeppssättning. Det finns många tecken i vår fornhistoria som tyder på att våra förfäder trodde att färden till dödsriket företogs i en båt.

Detta är en av Sveriges största skeppsättningar. Den är 41 meter lång och stenarna i stäv och akter är tre-fyra meter höga. Det var uppenbarligen en betydande person, som begravdes här. Runt omkring finns ett tjugotal gravar i form av högar, stensättningar och resta stenar.

I dessa har man funnit urnor med brända ben. De har daterats till folkvandringstid, 400–600 e.Kr. Troligen har stenskeppet byggts vid samma tid. Då stod vattnet högre än idag och svepte in i en grund vik över åkarna här nedanför. Man kan nästan förställa sig skeppet ståva ut till havs.

Människor har förundrats över stenskeppet i alla tider. General Sven Ranck, som köpte Blomsholms säteri 1664, lät i den tidens anda resa en minnessten över sig och sin hustru Anna Bergengren mitt i skeppet. De ligger dock inte begravda här. På väg mot kvarndammen finner du en vård, som Götiska förbundet reste "till fädrens minne" 1910.

Karl XII:s bussar måtte också ha känt av den magiska stämningen här. Under fälttåget mot Norge 1718 brukades herrgården som lasarett och officerare som avled där ska ha begravts i skeppssättningen.

I Sverige har vi en lång tradition att skydda och värda fornlämningar och kulturminnen. De äldsta lagarna är från 1600-talet och grundtankarna i dem gäller än idag: det är vårt gemensamma ansvar att bevara och värda dem.



Stone ships are one of the most beautiful grave forms of the Iron Age and that at Blomsholm is one of the largest in Sweden. It is 41 m long and consists of 49 stones. Those at its stem and stern are between three and four metres high. There are about 20 ancient graves around the ship, and excavations have shown them to contain urns with burned bones. They have been dated to the migration period that occurred between 400 and 600 AD. The stone ship was probably built at the same period. The memorial stone in the ship dates back to the 17th century and was placed there by one of Blomsholm's owners, General Sven Ranck. Blomsholm did play a small part in one of the campaigns of Karl XII, because of its strategic position close to Norway. The farm was a field hospital and tradition has it that officers who died there were buried in the stone ship. In 1910 the nationalist association Götiska Förbundet erected a memorial between the ship and the remains of the mill to honour their ancestors. Today we are just as fascinated by prehistoric remains. Sweden has a long history of protecting antiquities. The oldest laws concerning ancient monuments were passed in the 17th century and are still applied today. It is our responsibility to preserve our prehistoric heritage.

Schiffsetzungen gehören zu den schönsten Grabformen der Eisenzeit. Blomsholm ist eine der größten Schwedens. Sie ist 41 m lang und besteht aus 49 Steinen. An Steben und Achter sind die Steine zwischen drei und vier Metern hoch. Um das Schiff herum liegen ca. 20 Gräber, die Urnen mit Aschen beinhalten. Sie lassen sich wie die Schiffsetzung auf die Völkerwanderungszeit datieren (400–600 n.Chr.). Die Gedenksteine im Inneren des Schiffs stammen aus dem 17. Jh. General Sven Ranck ließ sie errichten. Aufgrund seiner Lage nahe der norwegischen Grenze war Blomsholm für militärische Operationen im Krieg Karls des XII von Bedeutung. Der Herrensitze wurde u.a. als Feldlazarett genutzt. Man sagt, daß die hier verstorbenen Offiziere in der Schiffsetzung begraben wurden. „Götiska Förbundet“ ließ 1910 ein Denkmal „Zur Erinnerung an unsere Väter“ errichten, das zwischen der Schiffsetzung und der alten Mühle steht. Noch heute sind wir fasziniert von der Frühgeschichte und ihren Kulturenkmälern. In Schweden gibt es lange, gesetzlich geschützte Tradition, Kulturenkmäler zu pflegen und zu schützen. Die ältesten Gesetze stammen aus dem 17. Jh und ihre Grundgedanken sind heute noch gültig. Es ist unsere gemeinsame Aufgabe, die Kulturenkmäler zu bewahren.





# VÄLKOMMEN TILL HÖGSBYNS HÄLLRISTNINGSMRÅDE

I Högsbyn finns Dalslands största hällristningsområde. Här finns mer än 50 hällar med över 2000 ristade figurer och tecken. De flesta av ristningarna här gjordes under bronsåldern för 2500-3000 år sedan.

## BILDER FRÅN BRONSÅLDERN

Ristningarna är inhuggna i mjuk lerstensfjäll. Det kalkhaltiga berget har skapat förutsättningar för en rik flora.

Berghällar med ristningar finns i hela området – längs infartsvägar, i den gamla trädgården, i ångsmarker och vid stranden. Ristningar finns på nästan alla hällar, och fortfarande görs det nya fynd i området.

De vanligaste motiven i Högsbyn är så kallade skålgröpar, som förekommer ensamma, i grupp, i långa rader eller tillsammans med andra figurer. Andra vanliga motiv är fotsulefigurer, skepp, cirklar, hjulkors, människor och "ormvindlingar".

Den största koncentrationen av ristningar finns längst ut på Ronarudden. Många av ristningarna där är ovanligt djupa och tydliga. Dessa är också första som uppmärksammades i historisk tid, och de omnämns redan på 1700-talet.

Den märkligaste hällen är Processionshällen som sannolikt avbildar en vårvärrprocession från bronsåldern. I processonen går bland annat en lurblåsare och över skeppen som dras med i processonen slår människor baktångesvolter. Processionen finns på en liten, nästan lodrät håll strax söder om trädgården.



I närheten av bryggan finns den stora Ormvindlingshällen med långa väglinjer, skålgröpar, fotsulor, solkor och skepp. Detta är den största hällristningen i Dalsland med en över 20 meter lång, sammanhängande ristningsyta.

Braket att hugga och rista i bilder i berg har förekommit i många kulturer runt om i världen. Syftet har i de flesta fall varit av religiös natur. Förmodligen speglar ristningarna i Högsbyn den föreställningsvärld som bronsålderns mäniskor levde i.

## ATT VÄRDA HÄLLRISTNINGAR

För att hällristningarna skall synas måste de hållas fria från växtlighet och i viss utsträckning fyltas i med färg. I Högsbyn är de flesta ristningar imålade med röd färg. Mårhingen bätttras på med några års mellanrum.

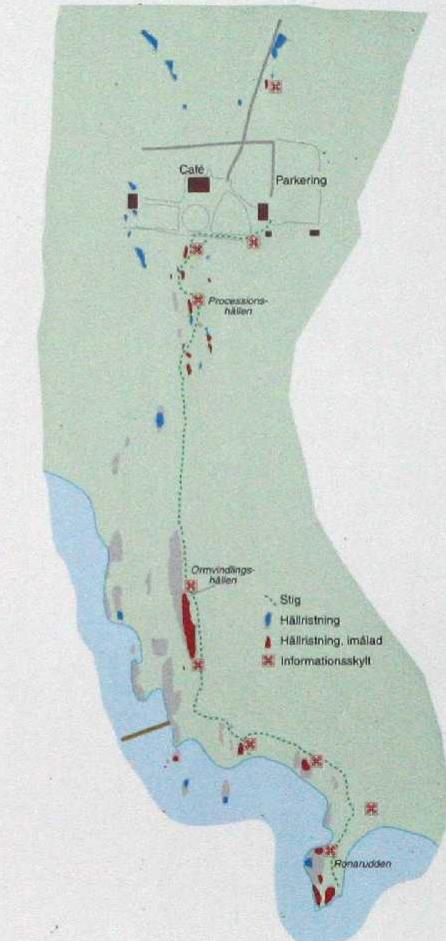
Berget är utsatt för en långsam naturlig vittring som på sikt kommer att utplåna ristningarna. Ett allvarligt problem är lavillväxten, som har ökat de senaste åren. Lavar fräster sönder bergets yta och är därför skadliga för ristningarna. Andra hot är frostsprängning och rotsprägnings. Frostsprängning uppstår när vatten rinner ner i bergets sprickor, fryser och berget spränger sönder. Rotsprägnings sker när gräs- och andra växtrötter växer ner i sprickor och spränger sönder berget.

För att minska vittringen på ristningshällarna täcks de under vissa perioder med ett skydd som hindrar frostsprängning och samtidigt dödar lavarna.

## VAR RÄDD OM RISTNINGARNA

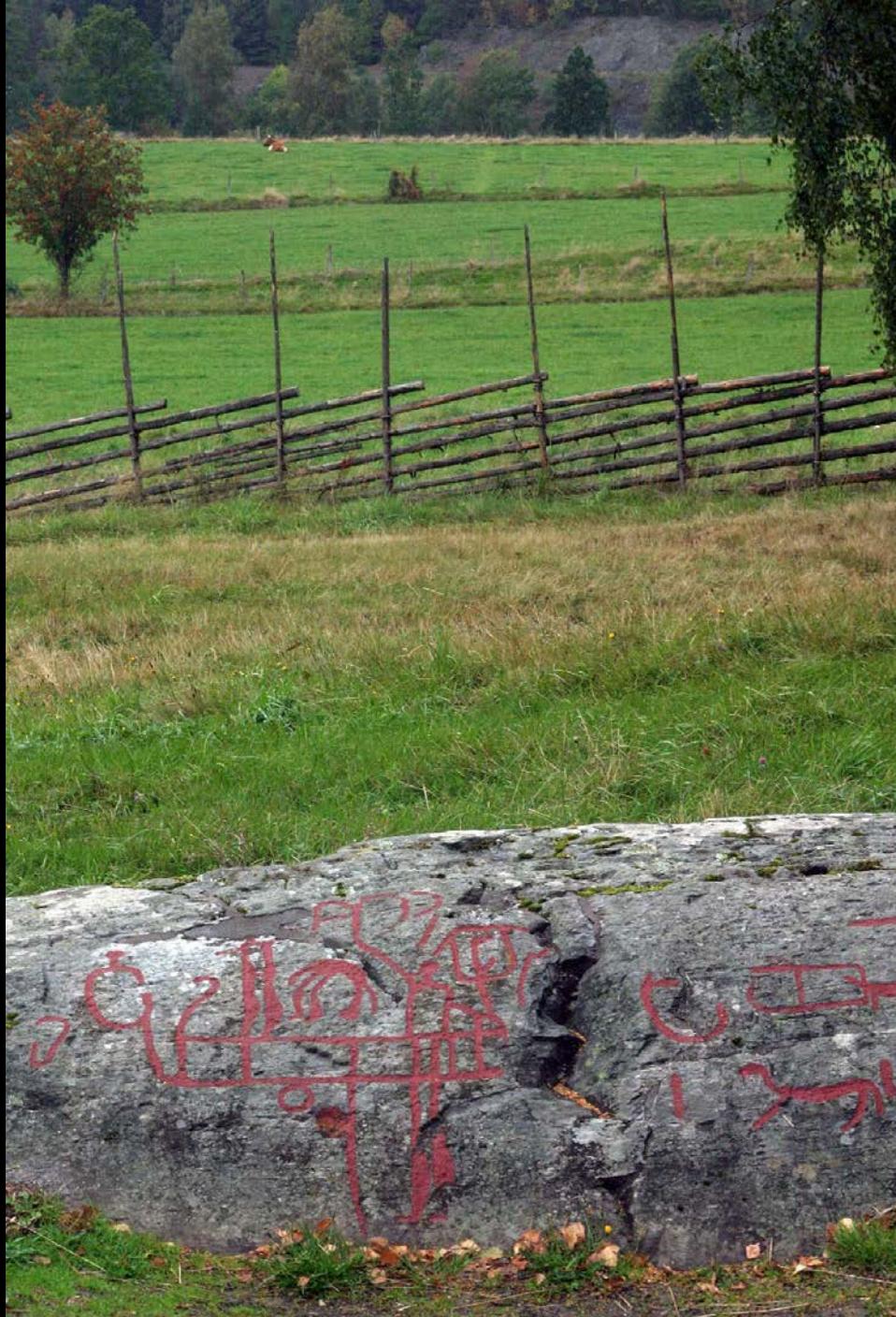
Ett stort hot mot hällristningarna i Högsbyn är slitage. Berget är mjukt och blir snabbt nedslitet. Tänk på att det finns hällristningar på de flesta hällarna i området, även om de inte är imålade. Gå därför inte på några hällar – följ helst stigarna!

Hjälp till att hålla området rent – soputnorr och toaletter finns vid parkeringen.

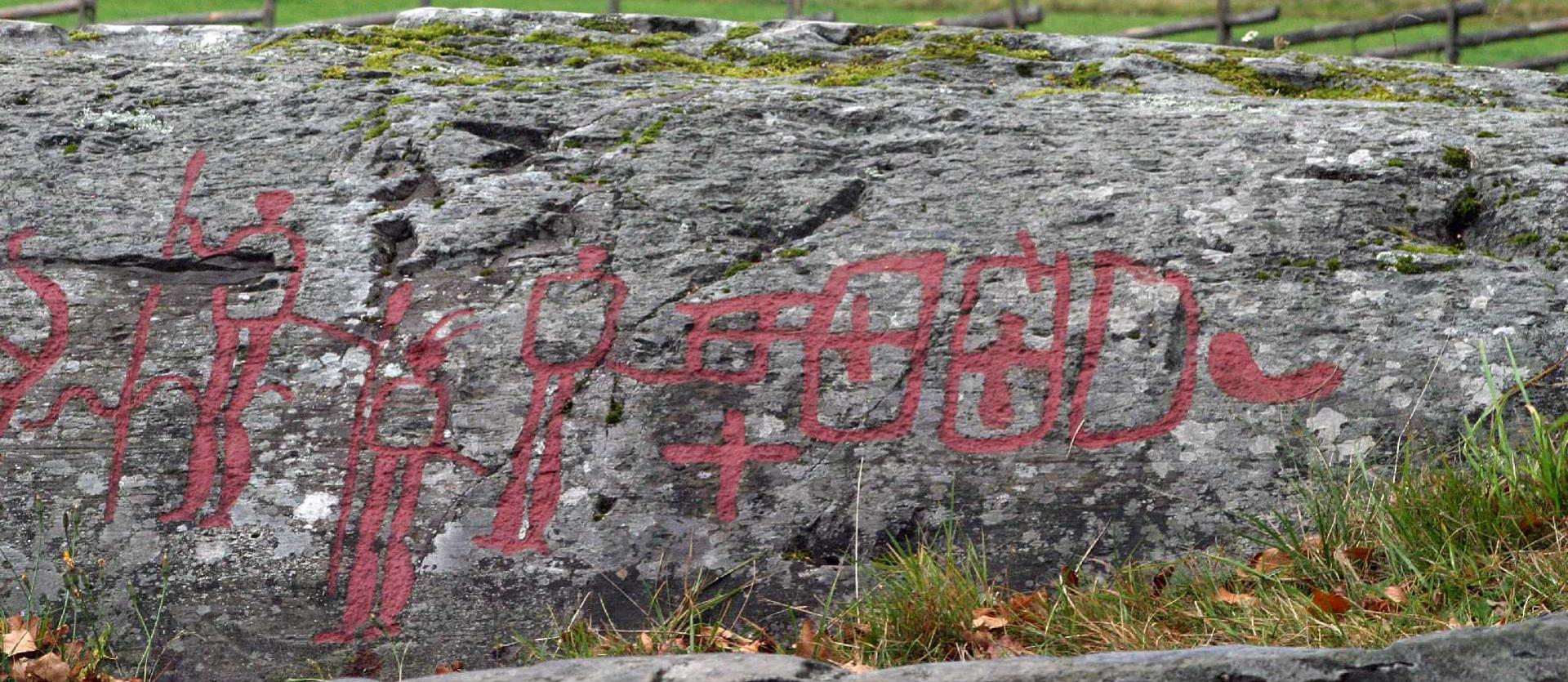




CDP  
I AM A GIANT



þorbjörn Öðr  
†



WAG

WAG

WAG









1. 1. 1. 1.







41100

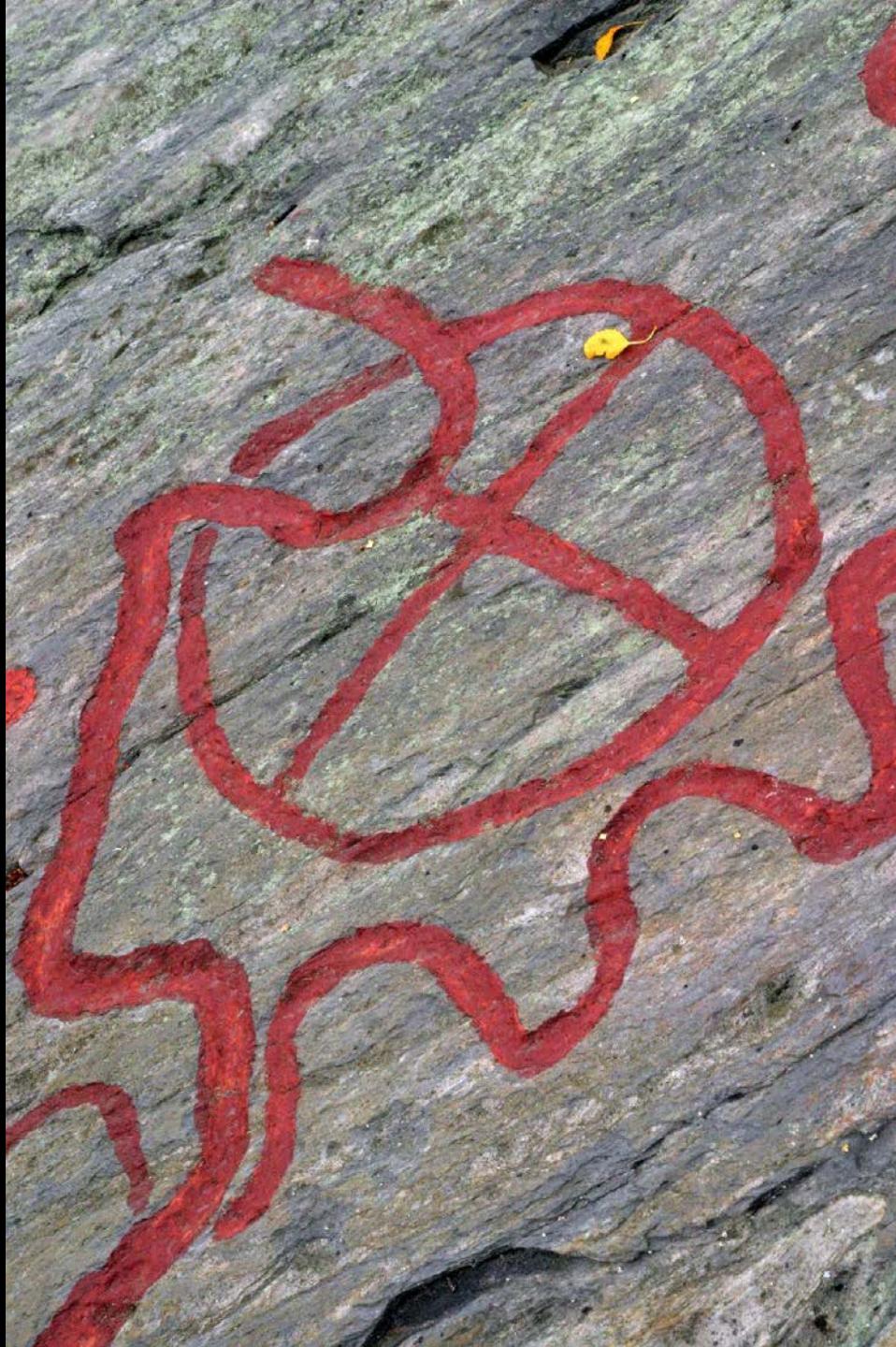
41100

41100

6000

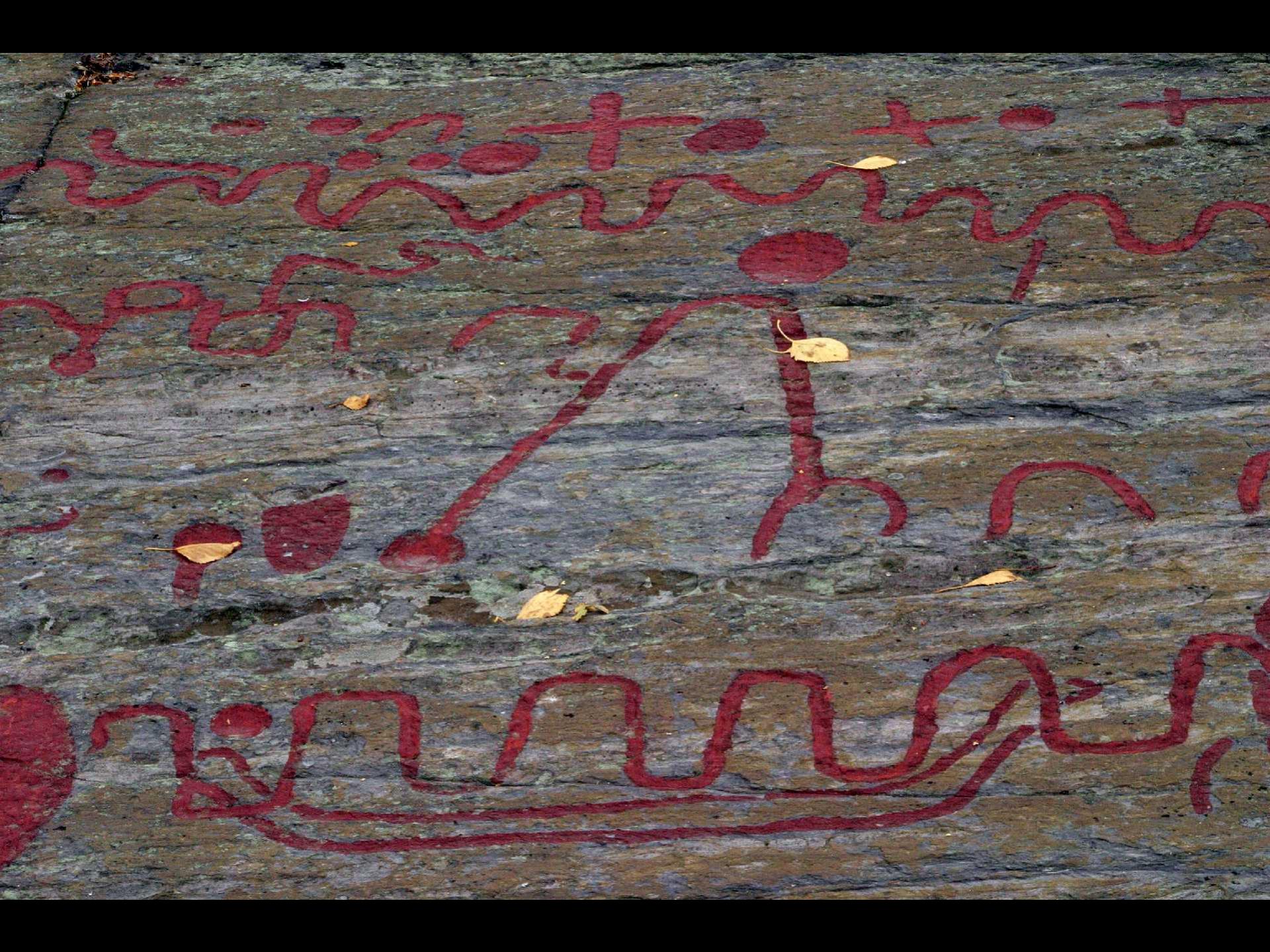
2000  
2000  
Jyväskylä













## Ormvindlingshällen 2

### Schlangenlinienfelsen 2



Våglinjer - ormvindlingar - dominerar ristningarna. Det är svårt att avgöra om det här verkligen är ormar som avbildats. I Tanum i Bohuslän finns en märklig ristning av en man med uppsträckta händer framför en stor orm. Tydliga ormar finns också på andra ristningar.

Ormar har ofta stor betydelse i religiösa sammanhang (jämför ormen i paradiset). I Norden var ormen en tidig symbol för vårdagjämningen.

Lade Du märke till labyrinterna? Vilken innebörd kan de ha haft? Hällristningar har knappast huggits bara som tidsfördriv eller för att dekorera hällarna. De har säkert haft mer bestämda syften.

Solen och solsymboler - cirklar, solkors och hjulkors - avbildas ofta; ibland tillsammans med vagnar och skepp. Årets gång och solen, kanske som fruktbarhetens symbol, tycks ha varit betydelsefulla inslag i bronsålderns föreställningsvärld.



Wellenlinien - Schlangenlinien - zeichnen diese Ritzungen aus. Es ist nicht leicht zu sagen, ob es sich bei den Abbildungen wirklich um Schlangen handelt. In Tanum in Bohuslän gibt es ein merkwürdiges Ritzbild, auf der ein Mann mit erhobenen Händen vor einer großen Schlange steht. Deutliche Schlangen sind auch auf anderen Ritzbildern zu sehen.

Schlangen haben in religiösem Zusammenhang oft eine große Bedeutung (vergl. die Schlange im Paradies). Im Norden war die Schlange schon frühzeitig das Symbol für die Frühlings-Tagundnachtgleiche.

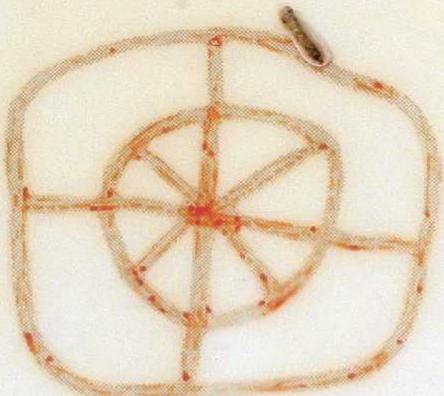
Haben Sie die Labyrinth gesehen? Welche Bedeutung könnten sie gehabt haben? Die Felszeichnungen wurden bestimmt nicht nur zum Zeitvertreib geritzt oder um die Felsplatten zu verzieren. Sie hatten sicherlich einen etwas bestimmteren Zweck.

Die Sonne und Sonnensymbole - Kreise, Sonnenkreuze und Radkreuze - werden oftmals abgebildet; manchmal zusammen mit Wagen und Schiffen. Der Jahresablauf und die Sonne, vielleicht als Symbol der Fruchtbarkeit, scheinen eine bedeutende Rolle in der Vorstellungswelt der Bronzezeit gespielt zu haben.



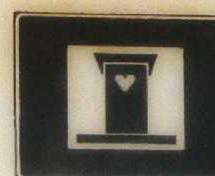
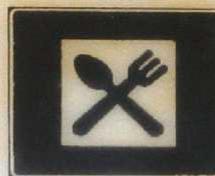
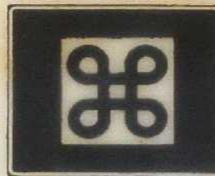
# Utmed stranden I

Am Strand I



Vad är detta? Ett öga? En solsymbol?  
Kanske har hällarnas bilder haft en magisk  
eller religiös betydelse. Kanske är de  
uttryck för önskningar och förhoppningar.  
Kanske har man velat bevara minnen åt  
kommande släkten.

Was ist das? Ein Auge? Ein Sonnensymbol?  
Vielleicht hatten die Felsbilder magische Kraft oder religiöse  
Bedeutung. Vielleicht sind sie Ausdruck für Wünsche und  
Hoffnungen. Vielleicht wollte man Erinnerungen für  
kommende Geschlechter bewahren.



En gång var bilderna lika lätt att tolka  
som alla de religiösa och profana  
symbolerna i dagens samhälle.

Früher waren die Bilder ebenso leicht zu deuten wie alle  
religiösen und profanen Symbole der heutigen Gesellschaft.



# Utmed stranden 2

Am Strand 2



Här finns bara några enkla figurer:  
skål gropar, fotsulor och människor

Hier gibt es nur einige einfache Figuren:  
Schälchen, Fußabdrücke und Menschen.



När ristningarna gjordes för ca 3 000 år sedan - under bronsåldern - var människor säkert bofasta här.

De höll tamboskap och bodde i hus vars flätade risväggar var rappade med lera.

Kläderna kunde vara vävda av ylle: livkläde, tröja och mantel för mannen, kjol och tröja för kvinnorna. En del plagg kunde vara av skinn.

Als vor ca. 3 000 Jahren diese Zeichnungen entstanden, haben hier sicherlich Menschen gewohnt.  
Sie hielten Haustiere und wohnten in Häusern, deren geflochtene Reiswände mit Lehm abgedichtet waren.

Die Kleidung war aus Wolle gewebt:  
Leibwäsche, Hemd und Mantel für die Männer, Rock und Bluse für die Frauen.  
Einige Kleidungsstücke waren aus Leder.



## Ronarudden 2

### Die Landzunge Ronarudden 2

Bland myllret av figurer ute på Ronaruddens hällar kan man hitta många intressanta och roliga detaljer: fotsulor, handflator, hjulkors, cirklar, skepp, nät och härvor av linjer. Här har också ristningar gjorts över varandra.

På den yttersta hällens södra del finns ett par skepp alldelvis vid vattenbrynet. De enklaste består av en enkel köllinje, från vilken det sticker upp små korta linjer, vanligen tolkade som bemanningen. Andra är betydligt mer avancerade med hög för och akter och ibland med "drakhuvuden".

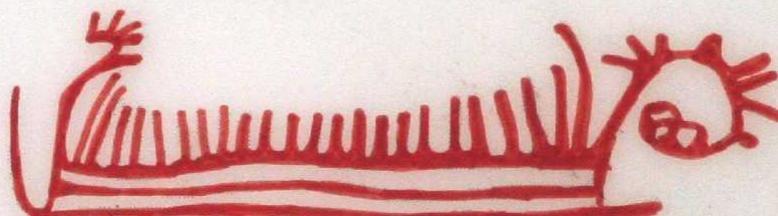
Den stora mängden skeppsbilder som finns på hällristningarna visar att skepp och båtar varit av stor betydelse för människorna under denna tid. Man har varit beroende av båtar för fiske, kommunikationer och handel. Båten har haft en så viktig del i dessa människors liv att den också dominerat deras hällristningar och religiösa liv.



Unter den vielen Figuren auf den Felsplatten von Ronarudden kann man eine Menge interessanter und lustiger Einzelheiten entdecken: Fußabdrücke, Handflächen, Radkreuze, Kreise, Schiffe, Netze und ein Wirrwarr an Linien. Hier wurden auch neue Bilder über die alten geritzt.

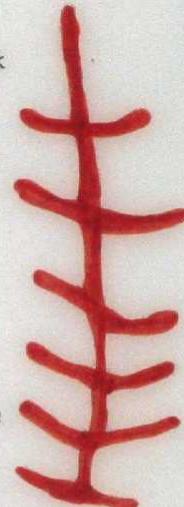
Auf der äußersten Felsplatte im südlichen Teil gibt es - direkt am Rand des Wassers - einige Schiffe, von denen die einfachsten nur aus einer einfachen Kiellinie bestehen, von der aus kleine kurze Linien ausgehen; normalerweise als Bemannung deutet. Andere sind wesentlich mehr ausgearbeitet mit hohem Bug und Achterschiff u. manchmal mit „Drachenköpfen“ versehen.

Die vielen Schiffsbilder, die auf den Felszeichnungen vorkommen, zeigen, daß Schiffe und Boote für die Menschen in der damaligen Zeit von großer Bedeutung waren. Für Fischerei, Kommunikation und Handel war man von den Booten abhängig. Das Boot war ein so wichtiger Teil im Leben der Menschen, daß es auch ihre Felszeichnungen und ihr religiöses Leben dominierte.



En granliknande bild finns på en annan häll. Det är dock inte troligt att det är vår vanliga gran som avbildats. Den fanns förmögeligen inte i bronsålderns Dalsland. Mer rimligt är det att gissa på idegran (*Taxus baccata*) - eller att ristningen gjorts senare.

Auf einer anderen Felsplatte gibt es ein tannenähnliches Bild. Es ist jedoch kaum anzunehmen, daß es sich um unsere heutige Tanne handelt. Die gab es im Dalsland der Bronzezeit wahrscheinlich nicht. Anzunehmen ist, daß es sich um Eiben (*Taxus baccata*) handelt oder daß vielleicht die Ritzung zu einer späteren Zeit entstanden ist.



心

山















